AMERIKANSKI SLOVENEC

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo Družbe sv. Družine.

ŠTEVILKA 10. JOLIET, ILLINOIS, 28. DECEMBRA 1917. LETNIK XXVII

Predsednik Wilson prevzel vse železnice.

Ves železniški obrat v deželi sedaj pod nadzorstvom zavezne vlade med vojno.

MCADOO, GLAVNI RAVNATELJ.

Pričakovana božična mirovna ponudba od kajzerja izostala.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 27, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Z. D. prevzele vse železnice.

Washington, D. C., 26. dec. — Predsednik Wilson bode po svojih vojnih oblastih prevzel v posest in nadziral vse železnice in parobrodarstvene proge v Združenih Državah opoldne prihodnji petek.

Predsednik je izdal proglas nocoj, sklicujoč se na svojo vojno oblast za prevzetje železnic in imenujoč zakladniškega tajnika McAdoo za službo glavnega ravnatelja železnic.

McAdoo glavni ravnatelj.

G. McAdoo ostane zakladniški tajnik in bo v svoji dvojni ulogi najmogočnejši uradnik v deželi, izvzemši predsednika.

Železnice bodo nadalje obratovane po svojih odnosnih korporacijah pod vodstvom g. McAdoo in glavno opravilo železničnih prog postane prevažanje vojakov in vojnih potrebščin in zalog, kateremu bo vsa druga služba podrejena.

Jamči pošten dobiček.

Vlada jamči delničarjem vsake železnice dobiček enak vsaj povprečnim dobičkom železnice med fiskalnimi leti 1915, 1916 in 1917.

Če vzamemo vse železnice v deželi kot temelj, je bil splošni povprečni dobiček 5.21 odstotka na skupno naložitev glavnice.

Lastnine, ki jih prevzame vlada.

Lastnine, ki preidejo v nadzorstvo zavezne vlade, so:

Vse železnice, obsegajoče 260,000 milj prog, v vrednosti $17,000,000,000.

Vse obrežne, jezerske in rečne parobrodarstvene proge.

Vse končne postaje, terminalne kompanije in terminalne združbe.

Spalni vozovi in parlor-kare Pullmanove kompanije.

Zasebne železniške proge klalnic in drugih podjetij.

Vsi železnični elevatorji in blagovna skladišča.

Vse železnične telegrafske in telefonske linije.

Zakon, ki daje oblast.

Predsednik prevzame v posest železnice po izvršilnem razglasu vsled oblasti, podeljene mu po predpisu vojnoprilastitvene postave z dne 29. avg. 1916, ki se glasi:

"Predsednik je v času vojne pooblaščen, po vojnem tajniku vzeti v posest in nadzirati vsak sistem ali sisteme prevoznih prog, ali vsak del istih, ter jih uporabljati do izključitve, kolikor utegne biti potrebno, vsega drugega prometa na njih za prevoz ali prevažanje čet, vojnih zalog in opreme, ali za take druge svrhe v zvezi z nujno silo, kakor utegne biti potrebno ali zaželeno."

Zakaj je vlada prevzela proge.

V naznanilu, priloženem proglasu, pravi predsednik, da se je odločil za to korenito odredbo, "ker je postalo neobhodno potrebno zame, storiti tako". V svrho, da se mobilizujejo v kar najkrajšem času vsi gmotni pripomočki dežele za vojskovanje, se morajo železnice, pravi predsednik, organizirati, vzporediti in obratovati pod enim edinim oblastvom.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 27, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Nobene mirovne ponudbe.

Washington, D. C., 25. dec. — Nobena uradna beseda ni bila sprejeta v Washingtonu do pozne ure nocoj glede božičnega mirovnega predloga od nemškega cesarja Vilhelma, niti o njegovem odgovoru na boljševiške mirovne ponudbe.

Ne samo, da ni dospela nobena beseda glede miru v uradne stane, nego položaj na ta Božični dan ni pripustil misli na kako možnost mirovnih ponudb, ki bi jih mogla gojiti ta vlada.

Kajzerjev izporočeni nagovor pred njegovimi četami severno od Verduna so uradniki prečitali z globokim zanimanjem. Tisti, ki so v tesni zvezi z vojnimi podjetji, so enodušno izražali, da je bil dobro uprizorjen, ali samo za domačo porabo in političen učinek.

Samo "mirovne grožnje".

Uradniki državnega departmenta so rekli, da niso pričakovali noebnih mirovnih predlogov od kajzerja. Edini predlogi nemškega izvora, pričakovani ob tem času, so rekli, bi bili nadaljnja propaganda, določena za ostrašenje sovražnikov Nemčije in izpodbudo nemškega ljudstva.

Uradniki ne mislijo, da ima kajzer kake resne mirovne namere ob tem času, izvzemši tiste, ki so odločno nemškega znaka. Kajzer bi želel, pravijo, vojaški mir, prisiljen na svoje sovražnike po odločilni vojaški zmagi, ako bi mislil, da jo je zmožen doseči. Nemških "mirovnih grozenj" je pričakovati tako dolgo, dokler cesar Vilhelm misli, da jih njegov začasni položaj jamči.

Ne more nadomestiti izgub.

Ničesar ni v vojaškem položaju, pravijo veščaki, kar bi jamčilo kajzerjevo mnenje, da bi lahko prisilil nemške mirovne pogoje na entento. Vojaška oblastva izjavljajo, da je izboljšal svoj lastni položaj s tem, da se je iznebil svojih vzhodnih sovražnikov med zadnjim letom, toda nezmožen je dati nemškim vojakom bojno moč, ki so jo izgubili, med tem ko je spravljal Rusijo iz vojne.

Ob dvinski liniji je kajzer prepodil Ruse iz Galicije in jih dejansko odstranil od vsakega nadaljnjega zadržka s svojimi vojaškimi podjetji. Na jugu je pregnal Italijane iz Trentina in Trsta, ali vojaški kritiki ne mislijo, da more prodreti dalje proti jugu.

Družina zgorela.

Greenwood, S. C., 25. dec. — Žaloigra se je odigrala sredi božičnih slavnosti tukaj danes. Namesto božične zabave, ki so jo nameravali, so mrs J. L. Whitman in njeni šesteri otroci, v starosti od 3 do 13 let, mrtvi. Zgoreli so v svojem domovanju davi zarana. Vzrok požara ni znan.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 27, 1917, as required by the act of October 6, 1917

BLATO V FLANDRIJI NE USTAVLJA ANGLEŽEV, NITI SE ALIIRANCI NE STRAŠIJO FLANDRSKIH PEŠČIN.

Jezera blata, kjer so bile nekoč ceste, ne morejo ustaviti velikega britanskega pogona v Flandriji. Pač utegnejo opočasniti neprestano prodiranje proti nemškim zakopom, ali blatna jezera morajo postati še globlja, da prisilijo končno zaustavo. Ta britanska uradna fotografija kaže, kako velike so težave, ki jih morajo britanske čete premagovati. Proviantni vozovi prodirajo skozi blato, v katerem se konji pogrezajo do kolen. — Mnogo bojev, ki predirajo nemško zasedbo Francije in Belgije, se vrši po pustih peščinah flandrskih. Spodnja fotografija kaže nekatera kritja britanskih čet v peščinah. Puh dima je iz strojne puške.

LAHI IZGUBILI NEKAJ VRHOV.

Rim naznanja, da je borba na Asiaški visoki planoti zopet skrajno besneča.

NEMCI SE ZBIRAJO NA ZAPADU.

Pripravljajo velikansko ofenzivo, kakor poroča Washington, D. C.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 27, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Laška fronta.

Rim, 25. dec. — Na Asiaški visoki planoti se je bitka nadaljevala srdito in krvavo ves včerajšnji dan in je odjenjala po silnosti šele zvečer. Naši protinapadi, podjeti več ur pred svitom, so se posrečili vkljub težavnemu terenu in zelo nizki temperaturi, tako da smo ustavili sovražnika in prenesli bojevanje v postojanke, iz katerih smo se umeknili prejšnji dan.

Sovražnik je branil pridobljeno ozemlje z veliko trdovratnostjo, podjemal protinapade in osredotočeval pred svojo linijo močno streljanje iz številnih baterij.

Med menjavami ljute borbe so bile nekatere baterije in mnoge strojne puške, ki smo jih zapustili v razdejanih linijah, zopet dobljene.

Neka sovražna kolona, prodirajoča od Bertiga proti višinam zapadno od Malge Costalunge, je bila razdejana po našem streljanju.

Nekemu bataljonu se je posrečilo, iztrgati sovražniku in obdržati nekaj časa vrh Monte Val Bella, dočim so drugi oddelki splezali na slemena Col del Rosso in se spopadli s sovražnikom pod vrhom gore v težkem boju od moža do moža.

Med bojem so stoteri naši topovi vseh kalibrov neprestano bombardovali sovražne čete, razkropljali osredotočbe za linijo in ustavljali prodiranje pomožnih čet. Ujeli smo število neprijateljev.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 27, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Nemško poročilo.

Berlin, 25. dec. — Med Asiagom in Brento so čete feldmaršala Conrada von Hoetzendorfa naskočile Col del Rosso in sosedne višine proti zapadu in vzhodu.

Živahen topniški dvoboj se je nadaljeval ves dan med Asiagom in Brento. Sovražni protinapadi proti našim nedavno pridobljenim postojankam in sunek pri Monte Pertica so bili odbiti. Število ujetnikov vsled spopadov okrog Cola del Rosso se je povečalo na več nego 9,000, vštevši 270 častnikov.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 27, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Angleško poročilo.

London, 25. dec. — Odkar so britanske čete prevzele del italijanske fronte ni bilo izpremembe na britanski fronti. Bili so dejanski protinapadi in naši zrakoplovci so se dobro izkazali, a so bili ovirani po neugodnem vremenu med zadnjimi dnevi.

Nekoliko snega je padlo in mraz je hud, posebno v gorah. Zdravje in občutje vojakov sta dobri.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 27, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Vzeli in izgubili dva vrha.

Rim, 26. dec. — Col del Rosso in Monte Val Bella na Asiaški visoki planoti so italijanske čete zopet pridobile v protinapadu včeraj, ali bilo je nemogoče, obdržati ju, je naznanil vojni urad danes.

Avstro-nemški napad je bil podjet med Colom del Rosso in Frenzelsko dolino. Vendar sovražnik ni bil zmožen, prodreti onkraj Sasse, tik višine Col del Rosso.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 27, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Poročilo iz Berlina.

Berlin, 26. dec., prek Londona. — Silni protinapadi proti avstro-nemškim postojankam na Colu del Rosso in sosednih višinah na obeh straneh so se zlomili včeraj s težkimi izgubami, pravi uradno poročilo, izdano danes po nemškem generalnem štabu.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 27, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Makedonska fronta.

Berlin, 25. dec. — Na Strumski planjavi je bilo živahnejše topniško streljanje. Sovražen napad na bolgarske postojanke severno od Dojranskega jezera so se zlomile. Na Strumski planjavi so bili živahni predstražni spopadi.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 27, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Francoska fronta.

London, 25. dec. — Ujeli smo nekaj mož v ponočnih patrolnih spopadih južno od Cambraia. Znatno obojestransko topniško streljanje je bilo snoči zapadno od La Bassee in vzhodno od Ypresa.

Sovražen napaden oddelek je bil prepoden jugovzhodno od Ypresa. Znatno sovražno topniško streljanje je bilo popoldne blizu kraja Epehy in in južno od Poelcapella.

Pariz, 25. dec. — Kanonada je bila zdajpazdaj na raznih točkah ob fronti. Sovražen napad na eno naših malih stražišč pri Caurierškem gozdu (Verdunski okraj) je bil brezuspešen.

Berlin, 25. dec. — V Flandriji, pri Labasseeškem vodovodu in jugozapadno od Cambraia je bila bojna delavnost poživljena zdajpazdaj. Na obeh straneh reke Meuse, pri Hartmanns-Weilerkopfu in v Thannski dolini je topniško streljanje naraslo v prestankih.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 27, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Avstrijci na zapadni fronti.

Washington, D. C., 26. dec. — Uradna poročila, prejeta tukaj, pravijo, da Nemčija zbira čete na zapadni fronti v svrho priprave za pričakovani napad na ali francoske, ali britanske postojanke in da so primešane avstro-ogrske čete.

Približno število sovražnih divizij, premeščenih na francosko-belgijska bojna torišča ni bilo omenjeno, ali armadni uradniki pravijo danes, da je vkljub nasprotnim poročilom iz zapadne fronte prav zelo verjetno, da so se Nemci pripravili za ogromen pogon in da je vsak dan pričakovati začetka ofenzive.

Nekateri častniki so izjavili, da je položaj eden največje važnosti, in vojaški veščaki, ki so se vrnili, so naznanili, da so francoske čete v največji napetosti, pričakujoč sovražnega udarca. Visoki častniki tukaj so izrazili mnenje, da bo nemški pogon tako silen in dolgotrajen, kakor je bil obupni napor, osvojiti Verdun, čigar usoda je visela v ravnotežju več mesecev.

Polna moč na zapadu.

Nemčija, je bilo rečeno, bode bolje pripravljena za svojo novo ofenzivo, nego je bila celo za največji napor prestolonaslednikov pred Verdunom, ker ni zadržana na vzhodu, ko je Rusija izven vojne.

Tu mislijo, da je premestila iz Rusije na zapadno fronto večji del najboljših čet med 147 divizijami vseh sovražnih krdel, ki so bila vzdrževana na vzhodu, preden je bil izpodrinjen Kerenskij na Ruskem.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 27, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Žalosten Božič v Nemčiji.

Geneva, 26. dec. — Pojavi nemškega Božiča, pravi novica izza meje, so bili ženske in otroci, javno proseči vbogajme po zasneženih cestah, da si utešijo svoj glad, in izgredi v nekaterih krajih. Samo bogatinci so imeli dober, ali navaden obed in zanj so plačali visoke cene, prav do $50. Cerkve v Nemčiji so bile večinoma zaprte vsled pomanjkanja premoga.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 27, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Osem banditov usmrčenih.

Marfa, Tex., 26. dec. — Osem banditov je bilo usmrčenih včeraj, ko so rancherji in ameriški konjiki streljali na mehiške vpadnike. Ti so prej usmrtili Michaela Welcha, Z. D. pismonošo, in njegova dva mehikanska sla ter oplenili L. C. Britestona v Candelariji, Tex.

NIKOLAJ LENIN PRIPRAVLJEN NA BEG.

Boljševiški voditelj misli zapustiti Petrograd, kjer mu tla postajajo prevroča.

VEDNO VEČJE ZMEDE V RUSIJI.

Rusko-nemška mirovna pogajanja zopet odložena.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 27, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Nemci premeščajo čete.

Petrograd, ponedeljek, 24. dec. — Praporščak Krylenko, vrhovni poveljnik armade, je naznanil v boljševiški glavni stan v nedeljo, da Nemci premeščajo čete v zelo velikih številih in tako hitro, kakor je mogoče, na zapadno fronto in na jugozapadno rusko fronto.

Leon Trockij, boljševiški minister zunanjih stvari, je opozoril mirovno delegacijo na to dejstvo. Posebno brzojavka iz Brest-Litovska naznanja, da Nemci še niso pripravljeni za odgovor na ruske mirovne pogoje in vsled tega je bila seja mirovnih delegatov odložena do ponedeljka popoldne.

Poročajo, da je odbitev od strani Nemčije, izdati popotne liste nemškim socialistom Haase, Ledebour in Kautsky, ki želijo iti v Stockholm, da se seznanijo z ruskimi revolucijonarnimi razmerami, napravila na Ruskem vtis, ki utegne ovirati mirovna pogajanja.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 27, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Lenin se pripravlja na beg.

Stockholm, 25. dec. — Nikolaj Lenin, boljševiški voditelj, se pripravlja na beg iz Petrograda, kakor poročajo iz zanesljivega vira semkaj danes.

Boljševiški voditelji si predočujejo, da utegnejo mirovna pogajanja, katera so nameravali, izpodleteti, ako se aliiranci ne pridružijo pogajanju. Pred oči si postavljajo tudi, da če ta pogajanja izpodletijo, bosta večina ljudstva in armada proti njim.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 27, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Nova vlada v Voronežu.

Seattle, Wash., 26. dec. — Nikolaj Boglojavenskij, ruski konzul v Seattlu, je naznanil danes, da je prejel brzojavko potom Indije, ki pravi, da je bila ustanovljena nova ruska vlada v Voronežu, glavnem mestu pokrajine istega imena med Moskvo in Rostovom, ob Azovskem morju.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 27, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Pogajanja odložena.

London, 26. dec. — Rusko-nemška mirovna pogajanja, ki so se imela zopet pričeti v ponedeljek po odložitvi v svrho, da utegnejo Nemci sestaviti svoj odgovor na ruske pogoje, so bila zopet odložena za en dan, kakor poroča brzojavka iz Petrograda na Exchange Telegraph.

Brzojavka pravi tudi, da so Nemci prosili za nadaljnjo odgoditev do dne 14. januarja.

Dvoji komisiji za mirovno pogajanje bosta sestavljeni, ena se snide v Petrogradu in druga v Odesi. Obe bosta pretehtovali samo vojaške razglede položaja. Tretja bo v kratkem imenovana, da pripravi vse potrebno za pričakovano evropsko mirovno konferenco.

Jolietske novice.

—Slovenci so povsod. Skoro najmanjši narod na svetu smo Slovenci, ali dobiti nas je povsod. Tako so v službi Strica Sama tudi slovenski godci in godbeniki. Pri koncertu, ki ga je priredila The Great Lakes Naval Training Station Band, 150 mož broječa mornarska godba, v jolietski visoki šoli v soboto zvečer v svrho agitacije za vojno hranilno varčevanje, je sodeloval kot godbenik tudi Slovenec Anton Železnik, doma iz Št. Vida nad Ljubljano, sedaj že več let nastanjen v bližnji slovenski naselbini Waukegan, Ill. O ti priliki je obiskal med drugimi tudi g. Simona Šetina, slovenskega kamnoseka, ki sta si ožja znanca še iz stare domovine.

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

Joliet, Ill., 26. dec. — Božični dan je za nami. Ob najlepšem vremenu smo ga obhajali pri nas: nič snega in le malo mraza. Praznično razpoloženost naših duš je motila samo žalost ob spominu na drage svojce, ki trpe vsled vojne, ne da bi jim mogli mi pomagati. Naša radost je bila prisiljena, ko smo se pozdravljali z običajnim božičnim voščilom in obsipali z utrinki večne ljubezni, v kateri je Dete božje prerodilo vesoljni omikani svet. Prerodilo v ljubezni? Da. Toda le preprosta ljudstva, ne pa kraljev in cesarjev in vseh tistih, ki vladajo omikani svet. Ti ne poznajo krščanske ljubezni do bližnjega, sicer ne bi bila razvihrala strašna evropska vojna. Pa molčimo rajši o tem, ker je prežalostno.

V naši slovenski cerkvi sv. Jožefa smo praznovali Božič kar najslovesneje. Službe božje so se vršile po določenem sporedu ob 5., 6., pol 7., 8., 9. in 10. uri dopoldne. Svečano pritrkovanje na zvonove je privabilo zlasti k petim sv. mašam toliko vernega občinstva, da so bili v prostrani cerkvi vsi prostori zasedeni. Med lepo okrašenimi altarji je vzbujal splošno pozornost oni na levi strani, kjer so bile sredi rož in smrečja napravljene krasne jaslice, razsvetljene z električnimi lučicami, ki so bile videti kakor svetonočne biserne zvezdice. Naše čč. šolske sestre zaslužijo javno pohvalo za prireditev lepih jaslic in okrasitev altarjev. In cerkveno petje? Bilo je krasno. Sedemindvajset deklet in gospodičen je bilo v pevskem zboru, ki je pel latinsko mašo in slovenske božične pesmi s tako vnemo, da je petje segalo v srca in povzdigovalo poslušalce v nebeške višave. Mogočen vtis so napravili tudi cerkveni govori, ki sta jih imela g. župnik, Rev. John Plevnik, in g. kaplan, Rev. John Plaznik.

— Srečno novo leto voščimo še enkrat na tem mestu vsem cenj. naročnikom in prijateljem Amerikanskega Slovenca. In najsrečnejše novo leto želimo naši materi Sloveniji, ki ji Bog izpolni vse želje!

— Ustanovni shod jolietske podružnice Slovenske Narodne Zveze bo prihodnjo nedeljo, dne 30. decembra, ob 2. uri popoldne v dvorani K. S. K. J. Slovenska Narodna Zveza je organizacija, ki ima namen, združiti narod v narodno-obrambni organizaciji in ga zediniti v pomoč naši stari domovini, tako da bo v odločilnem trenutku jasno in glasno in enodušno izpovedal pred celim svetom, da je za zedinjenje Slovencev, Hrvatov in Srbov v stari domovini, tako da bodo sami odločevali o svoji usodi in ne bodo več ponižni sluge tujih kraljev in cesarjev. O vsem tem se bo govorilo na shodu. Vsakdo, ki ima še kaj čuta za svojo staro domovino, za bodočnost slovenskega naroda, je vabljen na shod. Mi ameriški Slovenci izginjamo v angleškem morju. Preden pa izginemo, pokažimo jasno in glasno, da nam v prsih bije slovensko srce, da sočuvstvujemo z našim narodom tam pod Triglavom, ko hrepeni po svobodi in sklepa najtesnejšo zvezo z brati Hrvati in Srbi v medsebojno obrambo pred naklepi nemškega kajzerja in njegovih hlapcev. V nedeljo na shod!

— Na Silvestrov večer, dne 31. t. m., priredi slavno društvo sv. Genovefe št. 108 K. S. K. J. veliko plesno veselico v prostorih naše stare šole sv. Jožefa. Vstopnina samo 25c. Nikar ne pozabite na to veselico, kajti dr. sv. Genovefe vam jamči, da se boste izborno zabavali. Še vse prireditve tega društva so imele najsijajnejši uspeh. Zatorej na svidenje prihodnji ponedeljek zvečer!

— Članice pevskega zbora društva sv. Cecilije so veselo presenetile gospo A. Nemanichevo, svojo učiteljico, s krasnim šopkom svežih cvetlic kot božičnim pozdravom včeraj popoldne, ko so se zbrale v njenem domovanju, Raynor & Granite sts., na veselem sestanku. Gospa jih je imenitno pogostila. In potem je gdčna. Margaret Nemanich zaigrala na piano in sledilo je slovensko in angleško petje in drugo razveseljevanje. Zvečer je vsa vesela družba obiskala Princess-gledišče.

— Na obisku. V gostoljubni hiši g. Mihaela in ge. Helene Sekola, 101 Indiana street, so bili v ponedeljek na obisku gg. Albert L. Hochevar, John Hochevar in njuna sestra ga. Annie Molitor, vsi iz South Chicaga, 9627 Avenue M. G. Albert L. Hochevar nosi lično uniformo vojaka narodne armade ameriške in se je nahajal na božičnih počitnicah. Lep fant je in lep vojak, da je Stric Sam lahko ponosen nanj. Njegov sedanji naslov je: Co. C. 332nd M. G. Bn., Camp Grant, Ill. V novem letu odide na Francosko.

— Božične pozdrave pošilja tem potom vsem svojim prijateljem in znancem g. Steve G. Vertin, Co. F. 346 Inf., Camp Pike, Ark.

— V korporala ali desetnika je bil povišan jolietski rojak Nicholas Perše, in sicer že dva meseca potem, ko je stopil v vojaško službo. Med vojake je odšel dne 19. sept. t. l. Poprej je stanoval pri g. N. Klepcu na Broadway.

grebov in drugih slučajih, ko potrebujete avtomobil, se oglasite pri meni, ki imam 7 passenger limousine-avtomobil za vse potrebe. Chicago tel. 2575, N. W. Phone 344 — A. Nemanich, Joliet. Adv.

St. Stephen, Minn., 23. dec. — Cenjeno uredništvo A. S., prosim malo prostorčka za ta dopis. Pretečeno sredo je častiti župnik krstil nekega fanta, ki je bil protestant in je prestopil v sveto katoliško cerkev.

Zdaj pa voščim veselo novo leto vsem Slovencem, pa tebi, urednik tega lista.

Ti nimam nič veselega poročati. Nam je pokosila bela žena smrt najstarejšega naseljenca te župnije, g. Gregor Peternela. Prišel je v Ameriko leta 1866 aprila meseca. Rojen je bil na Dovjem na Gorenjskem. V starosti 79 let let se je nastanil na homesteadu najbliže cerkve, kar jih je bilo tukaj. V samoti še med Indijanci si je naredil hišico iz hlodov, katera še danes stoji, jo še zato vzdržujejo, ker so se zbirali Slovenci in pa častiti duhovniki v nji: Rt. Rev. J. F. Buh, Rev. Ločnikar, O. S. B., Rev. Tomazin in drugi, ki so tam tudi prenočevali. Napravil si je potem krasno hišo iz opeke, v kateri stanuje zdaj njegov sin Frank. Sebi in soprogi je naredil lepo krasno hišico bliže cerkve na večer življenja. Bolan je bil 8 tednov; je imel želodčno bolezen. Oženil se je l. 1874, vzel je Heleno Černe. Imela sta 5 otrok, 4 žive zapušča, dva sina in dve dekleti. Frank in Mary sta na farmi, Helena je pri materi, Andrej je pa na Albany v banki za kasirja. Je tudi umevno, da je bil tudi za cerkev dober, je veliko pomagal pri prvi cerkvi, ki so jo težko delali in tudi ni imel zaprtih rok pri novi cerkvi.

Solznih oči smo položili dobrega starčka v hladni grob...

Rahlo naj Vas zemlja krije,
luč nebeška naj Vam sije,
mir in pokoj naj Vam bo!
Ura tudi nam odbije,
da za Vami pridemo.

John Poglajen.

Drobiž iz slovenskih listov.

Collinwood, O. — V nedeljo, dne 16. t. m., zvečer smo imeli tu v cerkveni dvorani prav dobro obiskan shod za Slov. Nar. Zvezo. Govorili so rojaki J. Ambrož, A. Grdina, P. Schneller, R. Trošt in M. Intihar. Vstanovilo in organiziralo se je podružnico SNZ za Collinwood. Vpisalo se je takoj mnogo rojakov. Predsedniku Wilsonu je bila odposlana resolucija o zvestobi in vdanosti Slovencev napram Združenim Državam.

Newburgh, O. — V Plutovi dvorani je bilo v nedeljo zvečer javno zborovanje newburških Slovencev v svrho, da povedo predsedniku Wilsonu, da so Slovenci zvesti in hvaležni svoji novi domovini ter da ustanovijo podružnico Slov. Nar. Zveze za Newburgh in tako pokažejo, da jim še bije srce za svoje ljube rojake v stari domovini. Govorili so poleg domačinov še gostje iz Clevelanda in sicer gg. A. Grdina, P. Schneller in R. Trošt.

Cleveland, O. — "Sloga" z dne 20. t. m. poroča: Umor. Med drugimi žrtvami groznih razmer, ki vladajo sedaj v Clevelandu, ko ni človek nikjer varen pred krogljo propalega človeka, sta postala tudi dva Slovenca, John Telban, gostilničar na 990 E. 61 St. in Frank Juh, stanujoč na 1009 E. 61 St. V torek večer, 15 minut črez 10 sta stopila dva zakrinkana roparja v gostilno John-a Telbana. Pri mizi za vratmi so sedeli trije Rumunci in na koncu bare je stal Frank Juh. Roparja sta takoj namerila samokrese na Juha in ga ustrelila. Med tem pa je zgrabil gostilničar Telban težak kozarec, ter ga vrgel enemu izmed napadalcev v glavo. Na to sta tudi nanj ustrelila. Ko se je zvrnil za baro, se je eden izmed zločincev sklonil črez baro, ter še dvakrat ustrelil na ležečega Telbana. Oba sta bila takoj mrtva. Roparja sta odšla potem skozi vrata in ubežala v temo. Žena in otroci Telbana, ki so že spali v I. nadstropju, so prihiteli doli, ko so zaslišali strele in dobili ljubljenega očeta vsega v krvi. Takoj so poklicali policijo in na lice mesta je takoj tudi prihitel Mr. Grdina z ambulanco. One tri Rumunce, ki so bili v gostilni ob času napada, so vzeli na policijo, da bodo izpovedali, kar vedo o napadu.

Kakor se splošno sodi, sta postala umorjena žrtvi maščevanja. Bilo je pred dobrim poldrugim mesecem, ko so roparji napadli in oropali nekega mladeniča, ki se je vračal iz Telbanove gostilne. Ko je prihitel Telban na njegovo vpitje ven, je zagrozil napadalcem, da jih že pozna in da jih bo naznanil, kar je tudi takoj drugi dan storil. Na njegovo obtožbo so bili aretirani trije osumljenci. Telbanu pa se je zagrozilo, da bo že dobil ta svoje, da jo bo zato že skupil. Da je bil umor samo iz maščevanja priča dejstvo, da roparja nista vzela nobenega denarja iz blagajne.

John Telban je bil star 31 let, ter je bil v Ameriki že 17 let. Tu zapušča ženo in šest otrok, pet hčera in enega sina. Najstarejša je stara 13 let, najmlajši pa 16 mesecev. V domovini v Borovnici ima stariše in dve sestri, tu pa še enega brata. Gostilno je kupil pred 5 meseci od Mr. Ogrina, pač ni slutil, da bo tako usodepolna zanj. Spadal je k društvu Slovenec št. 1 S. D. Z. in društvu sv. Jožefa.

Frank Juh pa je bil star 26 let, doma je bil iz Trebanjske fare, ter je spadal k društvu Loška dolina. V stari domovini zapušča očeta in dve sestri, v vojski sta mu bila pa ubita dva brata. Stanoval je ves čas pri družini Kašič na 1009 E. 61 cesti, ter bi ravno imel oditi k vojakom.

— "Clevelandska Amerika" z dne 24. t. m. poroča: Še ni pojasnjeno, kdo je umoril rojaka John Telbana in Fr. Juha, roparji Garfield banke še niso pod ključem, ko se je pripetil v soboto ponoči nov umor v Clevelandu, hladnokrven umor, katerega žrtev je bil George Novak, star 25 let, stanujoč na 2928 Solon Rd. Našli so ga mrtvega, z obrazom v cestnem jarku na vogalu Edgehill ave. in Coventry Rd. Pol ure predno so našli mrtvo truplo, je Novak zapustil svojo ljubico Miss Hilfer, v katere družbi se je nahajal popoldne v mestu, kjer je ona kupovala za božič. Novak je vozil po mestu z dekletom v svojem avtomobilu. Pozneje je peljal dekle domov, na 3448 Euclid ave. in pol ure pozneje je bil umorjen. Avtomobil so kmalu potem dobili na Coventry Rd. blizu Cedar ave. Bil je **ves s krvjo oblit.** Policija je prepričana, da je Novak na vožnji proti domu vzel nekega tujca v avtomobil, da sta imela spotoma prepir, nakar ga je tujec ubil. Morilec očividno ni bil objednem ropar, kajti pri mrtvem Novaku so našli $73, njegovo uro in sploh vse, kar je imel pri sebi. Novak je bil uslužben pri Peerless Motor Co., Quincy ave. in E. 93rd St.

DR. JANEZU EV. KREKU V SPOMIN.

(Dalje.)

Govor Dr. Korošca ob odprtem grobu.

Predsednik Jugoslovanskega kluba, dr. Anton Korošec, se je, kakor poročata Slovenec in Slovenski Narod 15. oktobra, poslovil od svojega prijatelja ob njegovem odprtem grobu z naslednjim govorom:

Predragi prijatelj!

...V tej svoji veliki ljubezni si se obnuil do najrevnejšega med revnimi do svojega milega, dragega slovenskega naroda. Videl si, kako ta naš narod trpi, čutil si ž njim in zato si ga še bolj ljubil. Videl si njegovo siromaštvo, zato si se prizadeval za njegov kruh; videl si njegovo zanemarjenost, zato si skrbel za njegovo izobrazbo in prosveto. Še več! Videl si, da je tvoj narod okovan v okove, da je tlačen, da ni svoboden med drugimi svobodnimi narodi. Zlasti si to videl v nedavno preteklem času, ko se je vrgel ves svet na nas, ko so nas z bajoneti gonili skozi podivjano tolpo, ki je pljuvala na nas, nas psovala in nas bila, ko so naši najboljši ljudje propadali v ječah. Tedaj si spoznal trpljenje pod tujim jarmom. In v teh težkih časih se je porodila v tebi misel za osvobojenje našega bednega naroda. Jasna in lepa je bila tvoja misel. Videl si, da je postal naš Jugoslovanski narod zrel v tem splošnem velikem krvolitju, da se osvobodi, da osnuje svojo lastno, neodvisno državo, da vrže s sebe tuji jarem. In ko si to uvidel, si odvrgel od sebe vse strankarske okove in poiskal si vezi, ki vežejo celokupni jugoslovanski narod. Hitro si začel delati, hitro, da uresničiš svojo veliko idejo. Mi, ki smo bili s teboj, vemo, kako si gorel za uresničenje te misli, kako si neumorno pridobival prijatelje, kako si neprestano razširjal naš krog in kako si znal razganjati vse predsodke. Tvoja ideja je rasla in se širila med nami. Polni zaupanja smo gledali v bodočnost in verovali, da se bo naše osvobojenje uresničilo.

Toda, kaj si nam storil? Tedaj, ko smo te najbolj potrebovali, ko so se nam stavljale največje zapreke na pot, ravno sedaj, ko se tujci pripravljajo, da nam naložé novo trpljenje, ravno sedaj greš in naš ostavljaš. Tvoja smrt nam bo rodila nove sovražnike, ki odprto rovarijo proti nam in nam delajo ovire, da bi se ne uresničila tvoja velike ideja. Vsled tega vzdihujemo na tvojem grobu, ker si nas ravno sedaj, ko te najbolj potrebujemo, zapustil baš ti, v katerega smo najbolj zaupali.

Ali, bratje in sestre, na grobu dr. Kreka ne smemo vzdihovati. Iz groba čujem glas: Levate capita, quoniam appropinquat redemptio vostra — dvignite glave, kajti bliža se vaše rešenje—. Roko v roki hočemo iti naprej po naši poti, da dosežemo zedinjenje jugoslovanskega naroda. Bodite složni, odločni, dosledni, da uresničite veliko misel svojega naroda. To velja za nas vse, to velja zlasti za nas, ki smo odgovorni narodu za svoje delo.

Mi slišimo tvoj glas iz groba, ki nam nalaga slogo, ljubezen in neumorno delovanje za našo sveto stvar. To tvojo oporoko sprejemamo tu pred celim narodom.

V prvi vrsti hočemo mi, tvoji najožji prijatelji iz Jugoslovanskega kluba, zastaviti vse svoje sile, da se uresniči tvoja ideja jugoslovanske države. Srbi, Hrvati in Slovenci se bodemo borili skupno za to veliko misel."

Z ozirom na ta govor pristavlja Slovenski Narod: "Ostal bo nepozaben onim tisočem, ki so spremili pokojnika do groba. Masa je plakala, ali vendar so se oči, polne solz, zasvetile, sklonjene glave se dvignile, ko nam je vodja naših narodnih poslancev zaklical: "Dvignite glave, ker se približuje Vaša rešitev! Napravilo je globok utis, ko je podal knezoškof Jeglič po tem govoru govorniku, ki je napovedal neomahljivo borbo za našo jugoslovansko stvar."

Ostali govorniki.

Za dr. Koroščem je govoril predsednik Češke Zveze, F. Stanek, ki je povdaril solidarnost Čehov in Jugoslovanov v borbi za svobodo. "Z jugoslovanskim narodom tugujemo tudi mi Čehi na tem preranem grobu. Ali omahovali ne bomo. Mirno more spavati z zavestjo, da bomo nadaljevali njegovo delo, in dokazali bomo, da smo zreli za dosego teh ciljev, za katerimi je težil njegov duh."

Kot poslednji je govoril dalmatinski poslanec dr. Dulibič.

Slovenec je objavil obširen popis pogreba in zaključil z besedami: "V grob so položili dr. Kreka, a z groba je ponesel narod s seboj trdno vero v našo jugoslovansko bodočnost. Odprite srca vsem onim tisočem, vi, ki še nočete verovati, da stopamo v novo dobo, in v vseh teh srcih bodete našli samo eno misel, samo eno zahtevo — Jugoslovanstvo.

V istem smislu in istotako toplo so pisali tudi vsi hrvatski listi. Vsi jugoslovanski časniki so porabili to priliko, da svečano manifestujejo jugoslovansko edinstvo.

(Dalje pride.)

KONFERENCA PODPORNIH ORGANIZACIJ.

Nekako deset dnij prej, predno se je vršila konferenca, je vse večje bratske organizacije v Zdr. državah pozval finančni tajnik Wm. G. McAdoo ter je prosil, da se vsaka vdeleži z namenom, da se razpravlja in postavi načrt za bolj skupno delovanje naroda te dežele, da se s tem pomaga vladi tekom kritičnega časa, ko je ves svet pod orožjem in poskuša poraziti avtokracijo.

Naprošen sem bil od JSKJ. v Ely, Minn., in od SDPZ. v Conemaugh, Pa., da se vdeležim te konference in da storim v moji moči za Slovence v tej deželi, posebno še, ker obstoji vojno stanje med Združenimi državami in Avstrijo. Brez odlašanja sem odpoval v Washington, D. C., in tam sem imel priliko sestati se z našim predsednikom Mr. Woodrow Wilsonom, državnim zakladničarjem Mr. Wm. G. McAdoo in mnogimi drugimi visokimi uradniki, ki delajo noč in dan ter izdelujejo načrte, da konečno premagajo naše sovražnike, vsled česar bo za vse čase konec avtokratskih vlad in bo svet rešen za demokracijo.

Tej konferenci je prisostvovalo okoli 175 zastopnikov iz vsake države Unije in od skoro vsake le količkaj važne organizacije v Zdr. državah. Zastopano je bilo članstvo okoli 12 milijonov oseb. Iz tega morete razvideti in soditi, v koliko so se odzvali pozivu iz Kapitola.

Ob 10. uri smo se sestali v poslopju notranjega oddelka. Konferenca je bila sklicana vsled odredbe Mr. Rowe, ki je eden namestnikov Mr. McAdoo. V kratkih besedah je očrtal dnevni red ter pomen te konference v tem času. Njemu je sledil Mr. Franklin, drugi namestnik finančnega urada, ki je govoril o istem predmetu, samo nekoliko bolj podrobno. Nato nas je nagovoril državni zakladničar, Mr. McAdoo, ki je v daljšem govoru obravnaval različne strani vojne in kaj se pričakuje od naroda te dežele z namenom, da se pride do zgodnjega in stalnega miru. V podpornih organizacijah je videl en pripomoček, po katerem bi mogel priti v stik z narodom, ki celo v tem času ne spozna vsega položaja, kakoršen je v sedanjem času. Pozival je na skupno delovanje vse organizacije te dežele. Priporočal in prosil je pomoč vseh podpornih organizacij, da napravijo prihodnja posojila za svobodo tem bolj uspešna. Želel je edinost in pomoč ne samo v finančnem oziru, temveč tudi v varčevanju s hrano in v življenskem razkošju. Vsak mož, žena in otrok more dogotoviti konec, ki nam je pred očmi.

Predsednik Wilson nas je sprejel v Beli hiši ob dveh popoldne. Tudi on je prosil za pomoč vsakega lojalnega Amerikanca in ker smo vsi lojalni Amerikanci, da storimo svojo dolžnost ne samo z govorjenjem, temveč v dejanju. Ne moremo biti vsi v strelnih jarkih, ne moremo se vsi bojevati, toda vsak posamezni izmed nas more pomagati vojakom, ki se bore za nas.

Konferenca se je zopet sešla v avditoriju in je razpravljala o najboljši poti in o sredstvih, da se more vse potrebno izvršiti na najboljši in najbolj praktični način z namenom, da se izpolnijo želje naše velike vlade. Na konferenci je bila sprejeta resolucija, ki se v kratkem glasi sledeče:

"Od zdaj naprej in tekom dobe sedanje vojne bodo vse bratske organizacije v Združenih državah, ako imajo denar, katerega morejo naložiti, naložile v bondih posojila za svobodo."

Potem ko je bila sprejeta ta resolucija, je eden visokih vladnih uradnikov rekel, da je to eno tistih sredstev, po katerem se bo dognalo, kdo je v resnici lojalni Amerikanec in kdo v resnici podpira to vlado.

Dobro bo za Slovence, da si skrbno zapomnijo, kar je bilo rečeno, kakor malo je bilo v resnici rečeno, toda to je njim v dobro. Ne pozabite, da nas bodo sodili po tem, kar bomo storili.

V osebnem pogovoru z vladnimi uradniki sem zagotavljal, da so Slovenci lojalni narod do te dežele in da bodo to dokazali v prihodnjem posojilu za svobodo. Vojna z Avstrijo je imela za posledico, da so uradniki nekoliko sumljivo gledali na lojalnost našega naroda. Dali so mi zatrdilo, da ne bomo imeli nikakih sitnosti, dokler ostanemo lojalni ter storimo svojo dolžnost. Ako pa se bo zgodilo nasprotno, potem bo vlada ukrenila, kar se ji zdi najprimernejše.

Zastopal sem vas v Washingtonu, D. C., in obljubil sem ter zagotovil vladi, da ni povoda in vzroka za vznemirjenje, ker so bili Slovenci vedno lojalni in bodo tudi taki ostali, navzlic dejstvu, da je ta dežela v vojni z Avstrijo.

V prihodnjem posojilu za svobodo morate storiti svojo dolžnost, da podpišete kolikor največ posojila morete. Vsak najmanjši prispevek pomaga. Pomagajte mi, da izpolnim obljubo do pičice!

Pittsburgh, Pa., 18. dec.

DR. JOS. GRAHEK,
843 E. Ohio St., N. S.

Zdravilo zoper kašelj.

Kedar potrebujete zdravilo zoper kašelj, tedaj potrebujete dobrega. Nikoli se neboste zmotili, če zahtevate dobro preiskušeno in učinkovito zdravilo, znano kot

Severa's Balsam for Lungs

Mr. W. Kolodziej, Chester, W. Va., nam je pisal: "Jaz priporočam vsakemu, da kupi Severova zdravila, ker so dobra, posebno Severov Balzam za pljuča. Boljših ni. Moji otroci so imeli hud kašelj in poskusili smo razna zdravila, toda vse je bilo zastonj. Ko smo pa kupili Severov Balzam za pljuča je kašelj zginil po par popitkih."

(Severov Balzam za pljuča). Ne rečite samo: "Želim nekaj za moj kašelj." Navadite se zahtevati zdravilo po njegovem polnem imenu, da se izognete nadomestitev. Zadnjih 57 let je Severov Balzam za pljuča uspešno zdravil kašelj in prehlade in take bolezni, katerih prvi pojavi so kašelj, kot na pr. kašelj pri influenci, vnetju sapnika, oslovskem kašlju, hripavosti in vnetju grla. Isti je izvrsten za odrasle in otroke.

Cena 25 in 50 centov. — V lekarnah vsepovsod.

Severa's Cold and Grip Tablets

(Severove Tablete zoper prehlade in hripo) so znane, da preženejo prehlad v najkrajšem času.

Severova družinska zdravila so naprodaj v lekarnah vsepovsod. Zahtevajte "Severova" ponjihovem polnem imenu. Če jih ne morete dobiti v domači lekarni, naročite jih naravnost od

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa

A. Nemanich, St. A. Nemanich, Jr.
Chicago Phone 2575

A. Nemanich & Son BANK

Real Estate Insurance Loans Renting

V lastnem domu 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Sprejemamo vloge in jih obrestujemo po

3%

in jamčimo absolutno varnost.

Kupujemo in prodajamo zemljišča v mestu in na deželi.

Zavarujemo hiše in pohištva proti ognju, nevihti (tornado) ali drugi poškodbi.

Kupujemo in prodajamo, ali posojujemo denar na Steel Stocks.

Pošiljamo denar na vse kraje sveta po dnevnem kurzu.

Posojujemo denar na zemljišča in hiše.

Izvršujemo terjatve in poslujemo kot administratorji, varuhi, konzervatorji ter v vseh enakih zadevah.

Večina zobozdravnikov zahteva previsoke svote za popravo zob, toda naše geslo je:

Bolje zobovje za manje stroške.

Zobe Vam pregledamo zastonj.

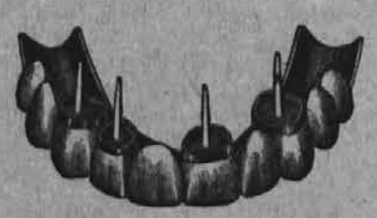

22 Karat zlate krone in ridgework vsak zob **$5.00**

Plates najboljše vrste iz gumija in kovine in višje **$5.00**

Zobe izderemo brez bolečin z "Vitalized Air".
Ženska strežnica vedno prisotna.
Vse delo jamčeno.

BURROWS ZOBOZDRAVNIK
D'Arcy Bldg. 2 nadstropje
Vogel Chicago in VanBuren ceste. Joliet, Ill.
Odprto vsaki dan zvečer in ob nedeljah do poldne.

Zadnja kmečka vojska.

ZGODOVINSKA POVEST IZ LETA 1573.

Spisal Avgust Šenoo. — Iz hrvaščine poslovenil L. J.

(Dalje.)

XXIII.

"Ljubo mi je, gospa mati," izpregovori Anka Konjska proti Uršuli Heningovi, "da ste prišli z Zofijo za nekaj časa k meni v Zagreb. Vi poznate Marto, ki čudno sanjari; skoro nam je popolnoma pokvarila Zofijo. Deklica se je povsem izpremenila: Nevoljna je, molčeča in razdražljiva, a pričakuje še vedno svojega Miliča, ki se gotovo nikdar več ne vrne."

"Ne vrne se?" vpraša hitro Uršula.

"Zagotovo ne. Poslušajte me, mati. Razgovarjala sem se mnogo o naši zadevi z Alapičem. Pravil mi je, kako pregovarja in pregovarja Taha in koliko truda ga stane, jaz pa sem mu potožila o naši nadlogi, kako da še nismo smeli ničesar omeniti tega Zofiji in kako vas veže obljuba do Miliča, in da bi bilo vsekakor treba poizvedeti, kje je ta mladenič in ako je sploh še živ. Alapič je nekaj časa premišljal, nato mi pa reče, da se temu morebiti lahko pomaga. Poznam, mi reče, prebrisanega človeka, po imenu Drmačiča, zakotnega pisarja, ki ga je izpodil Tahi iz službe. Ta človek se ne boji niti samega vraga. Pošljem ga kot ogleduha za Miličem, ki po njem gospod Ambrož povsodi povprašuje. In Alapič je poslal tega človeka."

"No, in ta človek?" vpraša Uršula.

"Se je včeraj vrnil, mati."

"In Milič?"

"Je živ, toda suženj."

"Kje?"

"Vse vam povem. Alapičev ogleduh se je napotil najprej v kraje, ki so bili nekdaj naši, a jih imajo sedaj v posesti Turki, in je pričel povpraševati, kje da se nahajajo sužnji, ki so bili pred več leti zasužnjeni okrog Kaniže. Iztuhtal jo je prav pametno. Najprej je treba poiskati Mogajiča, blizu njega bo gotovo Milič, ako ni poginil. Rekli so mu, naj gre v Kostajnico, odtod v Dubico in nazadnje v Banjaluko. Drmačič je pričel povpraševati pri frančiškanih, ki gotovo vedo za krščanske sužnje. Pogodil jo je. Frančiškani so mu povedali, da služi v hiši nekega bega pri Banjaluki že pet let mlad človek, po imenu Mogajič. Pred tremi leti pa je prišel čez Savo drug človek in dal begu odkupnino za Mogajiča, toda zviti Turčin je pridržal tudi Miliča. Toliko vam povem nakratko, da se potolažite. Vse kaže, da se naš vitez ne bo povrnil, ker je njegovo posestvo, ki mu ga upravlja Ambrož, prezadolženo, kajti revež je najel posojilo za Mogajičevo odkupnino. Vaše srce je torej lahko mirno in upam, da bomo tudi nit, ki jo že predem tri leta, dopredli do konca. Taha je, kakor slišim, prestrašila pravda, ki ste jo vnovič vložili pri banu in v katero se ne morejo vtikati njegovi požunski prijatelji."

"In Ambrož?"

"Ne bojim se ga," se nasmehne Anka. "Zdi se mi, da tudi sam dvomi o svojem ljubljencu, ker je vse njegovo iskanje brezvspešno. Vendar moramo biti oprezni. S te strani nas bo branil Stepko, ki je za poroko Zofije s Tahovim sinom. Tako je, gospa mati, vse pripravljeno. Dosti dolgo ste čakali, toda čaka nas najtežavnejša naloga, da zlomim oZofijin odpor. Ste jo že na kak način pregovorili?"

"Govorila sem ji o možitvi sploh, toda Tahovega sina ji nisem omenila."

"In ona?"

"Spustila se je v jok, obrnila obraz in rekla: 'Mati, rotim vas, ne govorite mi o tem. Strogo se držim vaše dane besede; prisegli ste Miliču, da postane moj mož, in jaz sem mu prisegla, da postanem njegova žena. Držim se svoje in vaše prisege, ker mi je Bog priča, da ljubim tega človeka, tako, da noč in dan mislim samo nanj. Tri leta že nosim v srcu in nositi ga hočem še tri leta, nositi ga hočem večno! Hči! sem ji odgovorila, glej, toliko časa je že minulo, a nisi še slišala o njem glasu in vse kaže, da se ne vrne, da je poginil. 'Ni, mati,' zaplaka ona, 'srce mi pravi, da ni.' — Toda ako je mrtev? Ječem. Prisegla sem mu, da te mu dam, če se vrne; a nisem mu prisegla, da te ne dam nikomur, ako se ne vrne. Nočem, da ostaneš stara devica, da postaneš nuna. Tega še ni doživela nobena Heningovica. Nekaj časa še počakam, a potem se boš morala ukloniti materini volji, kakor zapoveduje Bog. — Zofija je prebledela, si pokrila z rokama obraz in šla iz sobe. Vidiš, takšna je."

"Vsemu temu je kriva naša Marta," mahne z roko Ana, "toda, počakajte, mati, ko bo par tednov v moji šoli, postane mehkejša."

"Dal Bog!" konča Uršula.

"Grem po njo, peljati jo moram najprej v družbo, na zabavo, da se malo raztrese."

Ana se dvigne in gre proti vratom, a se hitro umakne, vrata se odpro in pred njiju stopi gospod Ambrož. Ženski se prestrašita.

"Hvaljen Jezus!" pozdravi Ambrož z začudenjem ženski, "zdi se mi, da sta se me ustrašili. Nenadoma sem stopil v hišo. Prišel sem prej, kakor ste me pričakovali. Kaj ne? Ej, to je tako, požunski zbor se je razšel, in evo me tukaj! Bil sem že doma v Brezovici, obiskal sem svoje posestvo pri Brežcu, vrnil sem se tudi v Mokrice, da vam povem kaj o vaši pravdi, in nazadnje sem prišel semkaj za vami. Kje je Zofija?"

"V hiši je," odvrne Anka zmedeno, "gotovo je pri kakem opravilu."

"Poiščite jo, gospa Anka." Gospa Konjska pogleda za hip svojo mater in gre nato iz sobe, Ambrož pa se vsede na stol.

"Gospa Uršula," izpregovori in upre ostro svoj pogled v ženo, "vi možite Zofijo?"

"Kdo vam to pravi?" ostrmi Uršula.

"Vaša rdečica, gospa, in Marta v Mokricah, ki se je nji pritožila Zofija."

"Jaz mislim," zajeclja vdova, "da je že zrela za možitev."

"A Milič, ubogi Milič, katerega bo vaša naglica uničila, ki čaka, Bog ve kje, v trpljenju in ki ste mu prisegli? Kje imate srce?"

"Ne grajajte me po krivici, gospod Ambrož," reče Uršula, "tri leta so že minula, a o Miliču ni ne duha ne sluha in se gotovo več ne vrne. Žal mi je. A čas hiti in hči je že zrela. Želim, da se deklica omoži, nočem, da mi vene neljubljena. Ni li to pametno?"

"Da, pamet brez srca, gospa. Srce mi poka, ko pomislim, kaka nesreča je zadela tega dobrega mladeniča, srce mi poka, ko vidim, kako vene Zofija za njim. Njegov zaščitnik sem, iskal sem ga povsodi. Vse brez vspeha in ne bom mogel iti z mirno vestjo v grob. Toda morda še živi, morda!"

"Morda? Da vene Zofija še tri leta?" vpraša vjedljivo Heningovica.

Starec jo ošine z očesom in dvignivši se, reče svečano:

"Gospa Uršula! Se spominjate onega dneva na Susjedgradu, ko sem se zaradi vas dvignil nad bana, ko sem za vas tvegal svojo čast, imetje, da, celo glavo? Se-li spominjate?"

"Spominjam se," reče Uršula in prebledi.

"Tistega dne ste mi prisegli, da ste pripravljeni storiti vse, za kar vas prosim. Ni res?"

"Da," zašepeče žena začudeno.

"Dobro torej! Danes tirjam svojo plačo. Vi morate, kakor ste rekli sami, čakati tri leta na Miliča, a jaz se bom pobrigal za svojega nesrečnega junaka. Pozneje naj se pa zgodi vaša volja. Prisezite mi!"

Uršula zadrhti. Komaj dihajoč izusti s togoto:

"Prisegam."

"Hvalite Boga, da je prišel Ambrož o pravem času," ker bi sicer postali krivoprisežnica pred Bogom in pred svetom."

XXIV.

"Jaz sem gospodar na Susjedu!" je bil izgovoril Tahi z vsem srdom svoje duše. In bil je gospodar, bil je vse: zakon, oblast in pravo, ali bolje rečeno: niti zakon, niti pravica. Vsaka solza je padla na trdi kamen, vsak vzdih so raznesli vetrovi. Mažarja sta mu izročila vse posestvo; dve leti sta minili nad tem nesrečnim krajem, kakor dve ljuti kači, ki puščata za seboj zastrupljeno sled. Da, da, zdelo se je, da je Bog izbrisal ta kraj iz svojega spomina. Tahi je sedel sam na Susjedu. Žena mu je umrla, sinovi so bili na vojski, Gabriel v šolah, plemstvo ga je pomalem zapuščalo. Draškovič ga je tožil kralju, Ambrož ga je držal v škripcih s pravdo, ljudstvo je dvigalo zoper njega obupano pest, nečistnica se mu je izneverila, protin ga je trpinčil. Sam je, sam v starem prokletem zidovju, sam s svojo samoto, s svojo muko, s svojim strahom, s svojim gnevom. In pričel je besneti od muke, besneti od zabave, besneti od dolgega časa, besneti, ker mu je pobesnela narava. S polnimi pestmi je sipal v zboru denar za vojsko, da bi preslepil kraljevo milost, a doma je gazil s svojo železno nogo po kmečkih glavah, da je brizgala kri do neba. In ljudstvo? Ljudstvo se je smejalo porogljivo svoji nesreči, rogalo se je svetu, ki ni vreden, da bi nosil človek po njem svoje nesrečne kosti. A ta smeh je bil grozen, tako se smeje zver! Srce je ljudem postalo kruto, vest se jim je zadušila, roka je odložila plug, le oddaleč so se odkrivali cerkvi in zakrohotali so se, ako si jim omenil Boga. In prišla je lakota, grozna, neutešljiva lakota. Hudournik je odnesel pomladansko setev, mraz je vzel vino in želod, solnce je izpilo potoke in uničilo letino. In prišla je lakota, ki človeku žene kri v možgane, ki ga trese z ledeno mrzlico, ki kakor vsejano železo rije po človekovem drobu. Nebo je jasno kakor gladka steklena plošča, v kateri se zrcali strahota ljudske bede. Vrhovi hribov so čisti, drevesa stoje nepremično kakor okamenela, listje je ovenelo, porumenelo, v potokovi strugi leži suho kamenje, po polju je blato, trdo ko kamen, izpod ožgane, rjave trave se prikazuje žejna zemlja in poka, vinska trta je črna — nikjer oblaka, nikjer pomoči, nikjer Boga! Po vasi Brdovcu je prazno. Suhi psi hodijo s sklonjenimi glavami po potu, živina muka v hlevih, ker nima krme, ker nima paše, a solnce žge, da človeku jemlje sapo. Katarina Gregoričeva je stala bledega lica, motnih oči pred svojo hišo in gledala za Elijo, ki se je bil napotil z botrom Gubcem k župnišču, a otroci so jo vlekli za suknjo in klicali jokaje:

"Mama, mama! Kruha daj, kruha! Lačni smo." Solze so stopile ženi v oči.

"Počakajte!" zaječi Katarina, "dala sem ga v peč."

"Oho!" se prikaže izza meje spačen obraz Gušetičev, "vi imate kruha v peči? Ej, vidi se, kaj je gospoda. Pazite, da vam kmetje ne podero peči."

"Kruha, da," odvrne s solzami v očeh kmetica, "iz otrobov in iz hrastove skorje. Je-li to, Bog mi odpusti greh, božji dar? A moram ga dajati otrokom po malem, da ne pomro od tega kamena."

"Jaz sem pametnejši," odvrne Gušetič, "jaz se hranim z žganjem. Ukral sem ga v Zagrebu, glad ne vpraša, kje mu je rastla moka. No, vi ste še srečni, a kje drugod bi se ljudje celo za otrobe poklali. Čujte, čujte!" V tem trenutku zapoje v jutranjem zraku tan ki glas mrtvaškega zvonca in kmalu nato pridejo mimo meje štirje kmetje, noseč s črnim suknjom pokrito mrtvaško krsto.

"Ej, koga nesete?" zakliče Gušetič.

"Bistričko; to je danes že tretja, a včeraj jih je bilo osem," odgovori kmet.

"Kaj ji je bilo?"

"To, kar vsem," odgovori kmet, "jesti ni imela. Včeraj ji je prinesel njen mož s Štajerskega hlebec kruha. Šel je ponj deset ur daleč. Ona ga je pojedla do zadnje drobtinice in padla mrtva na tla."

"Na zdravje," se nasmeje Gušetič, "da, danes sta sita pri nas samo dva: Tahi na Susjedu in črv v grobu. Toda — tudi mi pridemo v goste. Z Bogom, botra Katarina! Da, recite Jani, naj se varuje. Peter Bošnjak se suče okoli nje, kakor kragulj okoli piščeta. Vem, da je poštena, — toda Bošnjaku je bil za botra sam vrag, ako ne Tahi. Lahko se zgodi nesreča. Z Bogom!"

"Za Jano se ne bojim, boter! Z Bogom!" odvrne Katarina in gre v hišo.

* * *

V vas je priletel na konju Peter Bošnjak z dvema človekoma; vsak izmed njiju je vodil na vrvici tropo lovskih psov. Pred hišo starešine Ivana Horvata se je ustavil, a psi so začeli skakati, cviliti in lajati.

"Kje je starešina?" zakliče sluga na konju. Pred vrati se prikaže gospodar.

"Si-li nabral po vasi hrano za gosposke pse?" se zadere Peter.

"Za pet božjih ran!" sklene starešina roke. "Čemu vodite semkaj te pse, ko sami umiramo od lakote? Saj smo pokopali danes že tri."

"Kaj me to briga?" se nasmeje sluga, "meni ni za vas, ampak za pse mojega gospodarja. Zapoved se glasi, da morate nahraniti pse, s čim, ne vprašam."

"A kje naj vzamemo hrano, ko pa sami glojemo hrastovo skorjo?"

"Ej, saj poznam vas, pse. Vam li ne nosi vaš pop iz Zagreba kruha, ga vam li ne daje gospa Marta iz Mokric? Hrano za pse dajte!"

"Da, župnik nam prinese nekaj kruha, da ga razdelim med bolnike."

"Hrano daj! Naprej moža, v hišo!" zakriči Peter in ošvrkne rihtarja z bičem po obrazu. Moža udreta v hišo in prineseta čez nekaj časa iz nje košarico črnega kruha.

"Aha! Vidiš, lopov? Dajte sem košaro! Husa!" zakliče Peter in prelomivši vsak hlebček v dve polovici, ga prične metati med pse, ki so poskakovali besno okoli konja. "Husa! Naj vam dobro tekne! Trgajte se, jejte! Glejte, tudi pop vas je enkrat nahranil."

Renče se je trgala kopa psov za hlebček, stokajoč si je zakrival starešina ranjeno lice. Nekoliko v stran pa je stalo vaško ljudstvo: žene, otroci, starci, suhi, bledi, odprtih ust. Njihove krvave oči so zijale v to pasje gostovanje, kakor da jim hočejo skočiti iz jamic. Psi renče in zvečijo, mrtvaški zvon poje, a Peter kliče: "Husa! Husa!"

* * *

"Duhovni oče," reče Gubec Babiču, sedeč za mizo v skromnem župnišču, dočim je stal Elija s prekrižanimi rokami pri oknu, "tako ne gre več dalje. Ne, ne bo nas varala več gospoda s svojo pravico. Pravice ni več na svetu. Po vašem nasvetu smo čakali nekaj časa. Mera je polna do vrha. Dušo imamo na jeziku, kri nam je stopila v glavo, in ako ne vzdignemo v pravem času roke, nam izsesa ta stari krvoses na Susjedu še zadnjo kapljico, in roka nam postane preslaba, da bi mogla poriniti nož v Tahovo srce. Gospoda pravi, da nismo ljudje, Dobro. Dokazali jim bomo, da smo, da ima ono zavrženo kmečko srce v sebi kri, kakor velikaško; dokazati jim hočemo da nismo zveri. Da, duhovni oče, da veste, v imenu celega našega kraja se bo vzdignil kramp in motika na Susjed. Ne zaradi krvi ampak zaradi pravice se bo kmet uprl, ne da pomori gospodo, ampak da si reši pošteno življenje."

"Sinova," reče župnik blago in položi roko na Gubčeve rame; "poslušajta, zakaj sem vaju pozval. Bodita potrpežljiva!"

"Potrpežljiva!" zakliče Elija. "A koliko časa, častiti gospod? Goli smo, ubogi. Ne vidite, kako pada ljudstvo od lakote? Gosposke žitnice so polne, mi glojemo skorjo in moramo hraniti gosposke pse, in ako pogine kaka psica, jo mora plačati kmet. Gosposka skladišča sena so natlačena, mi imamo komaj naročje sena, a mi moramo hraniti gosposko živino, in ako pogine kako živinče, je moramo plačati mi."

"A čujte dalje," prične Gubec, "kaj se je zgodilo pri nas. Tahu se je pokvarilo tisoč veder vina. Niti za jesih ni. Odvzel nam je naše dobro. Naenkrat je razglasil po celem okraju, da nam bo dal vina in da naj pridejo vaščani s sodi na Stubico; tisoč veder je raztočil kmetom in zapovedal, da mora vsakdo plačati v osmih dneh za vsako vedro tri tolarje! Gospod, za mlako tri tolarje, ko ne stane dobro vino več ko enega. Kmetje, vsi divji, so razlili Tahovo mlakužo in ne plačajo. Toda prišli so Tahovi rablji. Za vino so odgnali iz hiše živino, konje, perutnino, vse, vse. Tako se plačuje Tahu. Nekatere vasi so se uprle. Ali zadel jih je bič, kol in vešala. Oh, zakaj molimo Boga? Zakaj nas je rodila mati? Čemu lazimo po tem svetu in služimo njemu, ki nam trga srce iz prsi? Ne, ne in stokrat ne! Ako ima pes zobe, mačka kremplje, krokar kljun, da se brani — imamo mi roke, trde kmečke roke, imamo več kakor pes, mačka in krokar, imamo razum kakor gospoda, imamo dušo in srce, kakor gospoda, imamo obraz po podobi božji, kakor gospoda, in naš kmečki rod je starejši od gosposkega, tudi naš praoče Adam je bil kmet. Nočemo kakor biki skrivaj pod sekiro. Trpeli smo, molili smo, obupovali smo, a mi smo tudi mislili in misleč tudi brusili sablje. Vsi bomo udarili na en mah, napravili bomo pogrom. Mi nočemo služiti temu hudiču, pogazili ga bomo, toda samo njega, mi smo ljudje, kristjani, mi iščemo miru, življenja. Potrkali smo pri banu, Tahi nas je zato postreljal; potrkali smo pri kralju, Tahi nas zato obeša, sedaj — pri krvi Jezusovi — bomo potrkali z železno pestjo na vrata Boga. Saj menda ni tudi on izgubil srca?"

"Naj ti Bog odpusti radi teh besedi," odvrne župnik s sklonjeno glavo, mirno, "ker je bil to vzklik ranjene duše. Vsaka tvoja bolečina najde odmev v mojem srcu, vsaka tvoja solza ima sestro v mojem očesu. Tudi jaz sem se rodil pod kmečko streho, vaš sem in božji. Da, mučeniki ste, sinovi moji; no, verujte, da božja pravica ne spi, s pazljivim očesom šteje človeška dela, in ko je mera polna do vrha, pride sodba preko noči in zora prinese rešitev. Ne maščujte se sami, Bog je pravičen maščevavec. On naj sodi. Kdo je trpel več kakor božji Sin, toda pred smrtjo je odpustil svojim sovražnikom. Ste-li pomislili, kaj bo z vami, z vašimi ženami, z vašimi otroci, z vsem ljudstvom, ako dvignete morilno orožje nad gospodo? Ste-li prešteli v mislih vse strahote?"

"Da," odvrne Gubec hladno, "strašno bo, toda slabše ne more biti kakor je sedaj. Premislili smo vse in se dogovorili vsi kmetje od Krapine pa do Jastrebarskega, in tudi narod preko Sotle pod bičem nemške gospode ne misli drugače. Gospoda še ne sluti ničesar, ker nosimo to tajno v svojem srcu. Mi nismo razbojniki, mi smo poštenjaki, toda Tahu ne maramo služiti, ampak vrniti se k stari gospodi. To je naš trdni sklep."

"Pa naj se zruši nebo na nas," doda Gregorič, "tako mora biti."

"Naj bode tako," reče stari duhovnik, "zato sem vaju pozval. A zgodi naj se brez krvi. Bil sem pri gospodu banu in škofu Draškoviču v Zagrebu in povedal sem mu, kakšne muke trpite. Bilo mu je hudo. Obetal mi je, da bo pisal sam kraljevi svetlosti, in mi rekel, da izberite izmed svoje srede dva, ki naj gresta pred cesarja. Rekel mi je še, da pojde drugi gospod ban, knez Frankopan, na Dunaj in povedal bo kralju ustmeno za vse vaše gorje in ga prosil, da vas vrne pod stare gospodarje. Naredite tako. Izberite dva moža in jaz bom napisal pismo kralju, da bo vse pravilno in jasno. Ako Bog da, se izide vse brez krvi."

(Dalje prih.)

Analfabetizem in zločini.

V dokaz, v kakšni ozki zvezi je duševna temota prebivalstva z raznimi zločini, navaja ruski list "Kavkaz" sledeče podatke, ki jih je nabral v tifliški in jelisavetpoljski guberniji. V tifliški gub. pride ena šola na 2889 duš in 21 učencev na 1000 duš na deželi; v jelisavetpoljski gub. pride ena šola na 5703 duš in 11 učencev na 1000 prebivalcev. Tem razmeram pa odgovarjajo tudi številke prestopkov in zločinov med vaškimi prebivalci. Navadno se zgodi v tifliški guberniji na leto 1090 in v jelisavetpoljski 2373 zločinov.

Phone 4857.

MAT. OMOTA

Slovenski krojač

Izdelujem obleke, vrhne suknje, popravljam, čistim in gladim moške in ženske obleke.

201 Jackson St., Joliet, Illinois.

Marko Belaich,

DALMATINSKI BILLIARDS AND POOL ROOM

Mehke pijače in smodke.

205 Indiana St. :: Joliet, Illinois.

Bratje Slovenci in Hrvati! Posetite brate Dalmatince v moji poslovnici, kjer najdete mnogo zdrave zabave, razvedrila in okrepčila.

VSI DOBRODOŠLI!

Andrej Stirn

SLOVENSKI ČREVLJAR.

Popravljam moške, ženske in otroške ČEVLJE.

1011 N. Chicago Str., Joliet, Illinois.

Frank Bambich

TRGOVEC Z ZLATNINO

1107½ N. Hickory St., Joliet.

Se priporoča rojakom, če potrebujejo kak kos zlatnine, bodisi uro, verižico, prstane ali sploh kar spada v zlatninsko trgovino.

Prodajem vse vrste URE in ZLATNINO.

Primeni dobite vsako reč 20 odsto ceneje kot kerkoli drugje. Prodajem samo jamčeno blago. Popravljam vse vrste amerikanske in starokrajske ure in zlatnino za vsako delo jamčim

SLOVENCI in HRVATI po celi Ameriki.

Ako rabite dobro Uro ali drugo reč, pišite meni kaj bi radi pa vam pošljem ceno. Vsaka reč vas košta 20 od sto ceneje, kot bi plačali drugje.

JOS. SPOLARICH

901 N. Hickory St JOLIET, ILL

Homewood Coal Yard

M. MIKAN, MANAGER

Trd in Mehak Premog

ter drva in kurivo

1624 Nicholson St., Joliet, Ill.

PHONE 1797W

Metropolitan Drug Store

N. Chicago & Jackson Sts

Slovanska lekarna

JOHNSONOVI "BELLADONNA" OBLIŽI

REVMATIZEM, HROMOST, BOLESTI v KOLKU, BOLESTI v ČLENKIH, NEVRALGIJI, PROTINU, OTRPLOSTI MIŠIC, SLABOSTNEM KRIŽU, SLABOSTIH v ČLENKIH, PLJUČNIH IN PRSNIH BOLEZNIH, MRAZENJU v ŽIVOTU, VNETJU OPRSNE MEMBR., PREHLAJENJU, BOLESTIH v LEDJIH, BOLESTIH v KRIŽU, HUDEM KAŠLJU

HANSEN & PETERSEN CO.

503 CASS STREET, JOLIET, ILLS.

Barve

STENSKI PAPIR

Richardson 5 let garantirana barva, galon $1.85.

Calcimine vseh barv, 40 in 45c zavoj.

Varniži, stains, olje, trepetin, ščetke, tudi steklo in drugo blago ceneje kot drugje v Jolietu.

Blago pripeljemo na vaš dom.

JOHN MARTIN, SODNIK

(Justice of the Peace)

Kadar imate kaj posla na sodišču ali vložite tožbo zoper koga, ali hočete iztirjati dolg, oglasite se pri meni, ker z mano lahko govorite v materinem jeziku.

Uradne ure: jutro od 8.—12. Popol. od 1:30—5. Zvečer po dogovoru.

Urad imam na:

321 JEFFERSON STREET,

(nasproti Court House), Joliet, Ills.

Valentin Fajnik, Jr.

Billiard Parlor

Tržim fine smodke in vse vrste duhan.

DOBRODOŠLI!

120 MOEN AVE., ROCKDALE, ILL

Kdor je žejen ali lačen se lahko pri meni okrepča.

The Will County National Bank

of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne vloge ter pošilja denar na vse dele sveta.

Kapital in preostanek $300,000.00.

C. E. WILSON, predsednik.

Dr. J. W. FOLK, podpredsednik.

HENRY WEBER, kašir.

Mi hočemo tvoj denar ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in poslopij mehki in trdi les, lath, cederne stebre, desk ingline vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines ulici blizu novega kanala.

Predno kupiš LUMBER, oglasi se pri nas in oglej si našo zalogo! Mi ti bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

W. J. LYONS

Naš office in Lumber Yard na voglu DES PLAINES IN CLINTON STS.

Garnsey, Wood & Lennon

ADVOKATI.

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kalifornijsko vino, dobro žganje in tržim najboljše smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premog.

TELEFON 7612.

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257.

Louis Wise

200 Jackson Street JOLIET, ILL.

gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMODKE.

Sobe v najem in Lunch Room.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen l. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski-katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek
Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba
Inkorp. l. 1899.
v lastnem domu, 1006 N. Chicago St.
Joliet, Illinois.
Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:

Za Združene države na leto.....$2.00
Za Združene države za pol leta.$1.00
Za Evropo na leto.....$3.00
Za Evropo za pol leta.....$1.50
Za Evropo za četrt leta.....$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljatve naj se pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENEC
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEC
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays
by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

30.	dec.	Nedelja	David, kralj.
31.	"	Pondeljek	Silvester, p.
1.	jan.	Torek	Novo leto.
2.	"	Sreda	Makkarij, opat.
3.	"	Četrtek	Genovefa, dev.
4.	"	Petek	Tit, škof, Izabela.
5.	"	Sobota	Telesfor, p., Sim.

NEDELJA PO BOŽIČU.

To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem jaz vas ljubil.
Jan. XV. 12.

V tem svetem božičnem času se živo spominjamo ljubezni Božje, zavoljo katere je Bog postal naš brat, naše upanje in naše vstajenje. "Večje ljubezni nima noben človek, kakor človek, ki da življenje za svoje prijatelje." Krščanska popolnost obstoja v tem, da posnemamo Jezusa Kristusa s krščansko ljubeznijo. Da bi nam Jezus boljše vtisnil v naša srca čut krščanske ljubezni, imenuje to zapoved Svojo, da se ljubimo med seboj, kakor je On nas ljubil. Ta zapoved je tesno zvezana z zapovedjo o ljubezni do Boga; sv. Janez piše: "To zapoved imamo od Boga, da, kdor ljubi Boga, ljubi tudi svojega bližnjega." O ljubezni do Boga smo že govorili. Danes pa pomislimo najprej, zakaj smo dolžni ljubiti svojega bližnjega.

Svojega bližnjega moramo ljubiti, ker nam je Bog to naravnost zapovedal in sicer prav določno.

Nalaga nam to dolžnost tako strogo, kakor ljubezen do Boga.

Druga pa je tej enaka: ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe. Sv. Avguštin primerja ljubezen do Boga in ljubezen do bližnjega dvema nogama, s katerimi hodimo po poti v nebo. Sv. Bernard pa primerja dvojno ljubezen dvema perutnicama, s katerimi plujemo proti nebu.

Jezus imenuje to Svojo zapoved. "To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem jaz vas ljubil." Dal nam je še mnogo drugih zapovedi, kakor, da moramo biti ponižni, krotki, potrpežljivi itd., nobene pa ni tako povdarjal, kakor ljubezni do bližnjega Če prelomimo to zapoved, škodujemo prav punčici Njegovega očesa.

Imenuje jo novo zapoved: "Dam vam novo zapoved: da se ljubite med seboj." Ta zapoved je bila vedno v veljavi. Jezus pa, s Svojim rojstvom, trpljenjem in smrtjo nam je dal nove vzroke za izpolnjevanje te zapovedi.

Izpolnjevanje te zapovedi je znamenje Jezusovih učencev. "Po tem vas bodo spoznali, da ste moji učenci, da se ljubite med seboj." Zaradi te čednosti so pogani tako zelo občudovali kristjane. Za časa preganjanja so se kristjani večkrat izdali po bratski ljubezni. Če je bilo kako težko delo usmiljenja, so rekli: "Nikdo ne bo tega storil, razven kristjanov." Sv. Krizostom dostavlja: "Veliko je znakov krščanstva; prvi in glavni znak pa je medsebojna ljubezen." Večkrat napravimo znamenje sv. Križa, gremo k sv. maši, prejemamo sv. zakramente, pa vse to ne bo nič pomagalo brez krščanske ljubezni. Kdor sovraži svojega bližnjega, nima nikakega sočutja z revežem, bo nekoč slišal besede: "Ne poznam te. Poberi se!"

Vsako dobro delo bo Bog zaračunal, kakor bi bilo Njemu storjeno. "Resnično, resnično vam povem, da karkoli ste storili najmanjšemu mojih bratov, ste meni storili." Sv. Elizabeta, kraljica ogrska, je položila nekoč gobavega človeka na posteljo svojega soproga. Soprog se je hitro potolažil, ko je zagledal ležati na svoji postelji križanega Zveličarja. Sv. Janez Columbini je našel na cesti reveža, skoro mrtvega. Nesel ga je v bolnišnico. Ko mu je začel umivati noge, se prestraši. Noge so bile prebodene z žeblji in rane so se čudovito svetile.

Zveličar nam je dal to zapoved o najimenitnejšem trenutku, potem, ko je zapustil Svojim samega sebe v presvetem Rešnjem telesu, na predvečer Svojega trpljenja. Na Oljski gori je še molil: "Pa ne samo za te te prosim, ampak za vse, kateri bodo po njihovi besedi verovali v mene, da bodo eden, kakor si ti, Oče v meni in jaz v tebi." To so poslovilne besede našega Zveličarja.

Jezus sam nam je zapustil najlepši zgled ljubezni v dejanju, ne samo v besedah.

Ljubiti pa moramo svojega bližnjega tudi, ker je otrok in podoba Božja, ker smo vsi oprani v krvi kristusovi in določeni za zveličanje. Če ljubimo Boga, moramo ljubiti tudi Njegovo podobo in Njegove prijatelje.

Zveličar je prišel na svet, da nas odreši vse. S kako neizmerno ceno je bil vsak človek odrešen. Zato je vsak človek vreden neprecenljivo v očeh Božjih.

Da pa ljubezen zasluži svoje ime, mora biti odkritosrčna, nesebična in splošna.

Krščanska ljubezen je odkritosrčna tedaj, kadar ljubimo svojega bližnjega v resnici, ne samo z besedo. Kaj pomaga reči: Odpustim svojemu sovražniku, če pa človek gleda, kje mu bo škodoval. Če človek reče, da odpusti svojemu sovražniku, pa se takoj zjezi nad njim, kaže, da se je zlagal samemu sebi. Ne smemo pa napačno tolmačiti besed: Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe. To se zopet ne reče, da mora naša ljubezen doseči isto stopinjo ljubezni, ampak, moramo ga ljubiti na isti način, da mu želimo dobro, kakor sebi. Kdor pa laže samemu sebi, kdor hoče lagati Bogu, naj se spomni na nesrečnega Judeža.

Naša ljubezen mora biti nesebična. Kdor išče hvale, jo bo prejel na tem svetu. Neka žena v Aleksandriji je prosila škofa, sv. Atanazija, naj ji pošlje kako vdovo, da jo bo sprejela v svojo hišo. Ko ji škof pošlje prvo, se je žena pritožila, da ni izpolnil njene želje, ker ji je poslal tako prijazno vdovo, s katero nima nikake sitnosti. Nato ji je škof poslal strašno prepirljivo vdovo, katera ni bila z nobeno stvarjo zadovoljna in se je vedno kregala. Za njeno dobroto jo je vdova včasih še nabila. Žena pa je stregla vdovi z vso gorečnostjo, dokler ni blaženo zaspala v Gospodu. Tu je pravi vzgled nesebične ljubezni. Ta ali oni pravi: Ta oseba mi je toliko hudega storila. Zakaj pa povračevati slabo s slabim? Komu bo to koristilo? Koliko dobrot človek peha od sebe. Kdor nam ni nič hudega storil, temu ne moremo ničesar odpustiti. Naša ljubezen mora biti splošna. Ljubiti moramo vse ljudi. Jezus je vmrl za prijatelje in sovražnike. Ko je bil sv. Janez prestar, da bi dolgo časa govoril, je vedno rekel: "Otročiči, ljubite se med seboj." Na vprašanje, zakaj vedno isto stvar pripoveduje, je odgovoril: "Ker je Gospodova zapoved; če to izpolnite, je dovolj." Kdor ljubi svojega bližnjega, kakor Bog zapoveduje, ljubi tudi Boga. V tem obstoja cela zapoved.

REV. JOHN PLAZNIK.

OBREZOVANJE GOSPODOVO.

Dano mu je bilo ime Jezus.
Luk. II. 21.

Četudi samo otročiček, Jezus vendar že danes proslavlja Božjo popolnost. Božja modrost je našla pot in način, po katerem hoče rešiti človeštvo, ne da bi zmanjšala Božjo pravičnost. Bog hoče in ljubi vse dobro in sovraži vse hudo. Bog sovraži greh. S svojim obrezovanjem hoče Zveličar pokazati, da je treba pokoro storiti za greh in in tako zadostiti Božji pravičnosti. Jezus, komaj osem dni star, že prelije prve kaplje krvi za naše grehe.

Bog je najpopolnejši duh, zato ima tudi najpopolnejšo voljo. Bog neizmerno ljubi vse, kar je dobrega in ravno tako sovraži vse, kar je slabega.

Kaj je dobro? Kaj je slabo. Dober je predvsem Bog. Njegova narava in lastnosti. "Nobeden ni dober, razven Boga." Dobro je vse, kar se strinja z Njegovimi popolnostmi, kakor čistost srca, ljubezen, pravičnost, zvestoba do Boga. Slabo pa je vse, kar je temu nasprotno.

Ker neskončno sveti Bog mora ljubiti, kar je dobrega in sovražiti, kar je slabega, sklepamo, da Bog mora sovražiti greh, ker greh nasprotuje temu, kar Bog ljubi. Dober pa je samo Bog in kar se strinja z Njegovimi popolnostmi. Zato Bog ljubi samega sebe, sovraži pa, kar nasprotuje dobremu, to je samemu sebi. Zato Bog mora sovražiti greh.

Stvari dobe svojo svetost od Boga, kakor prejme luna svojo svetlobo od solnca. Karkoli je svetega pri angeljih in ljudeh, je samo odsev Božje svetosti. Svetost Božja je Njegova narava, je to iz česar Bog obstoji, kakor iz vseh drugih popolnostih. O človeku ne moremo reči, da sestoji iz popolnosti. Božja svetost je neskončna, vsako Njegovo stvarstvo pa lahko napreduje v svetosti. Vse popolnosti niso nič, če jih primerjamo z Božjimi popolnostmi. Božje popolnosti niso nič večje, če vzamemo Njega samega ali pa, če mu pridenemo še vse, kar je vstvaril, ker so v Bogu zbrane vse popolnosti v veliko višji meri. Če vzamemo v roke en pesek in ga zopet položimo na zemljo, ne moremo reči, da smo zemljo povečali, ker ta pesek že spada k zemlji.

Kako vemo, da je Bog neskončno svet? Ravno tako vprašanje, kakor če bi vprašali, kako vemo, da nam solnce pošilja svetlobo in gorkoto. Ni mogoče, da bi Bog ne ljubil tega, kar je dobro in sovražil vse, kar je hudega. Če bi Bog ne bil tak, bi Ga ne mogli ne častiti, ne ljubiti. Ljubezen pa pomeni isto, kakor svetost Božjo. Kakor Bog ljubi neskončno svoje popolnosti, tako neskončna je tudi Njegova svetost.

Ves stari in novi zakon sta polna dokazov, kako je Bog vedno plačeval dobro in kaznoval hudo.

Najboljši dokaz Božje svetosti pa je Jezusovo rojstvo, Njegovo življenje, nauk in smrt. Kaj dokazuje današnji praznik, ko je Zveličar prelil prve kaplje Svoje krvi? Hoče oprati greh, to največje zlo. Bog nam daje Svojega sina v naše posvečenje.

V svojem srcu imamo vest, katera nam dokazuje svetost Božjo. Stvarnik pošilja Svojega angelja, kateri govori o našem srcu in nas svari pred slabim.

Da boljše razumemo svetost Božjo, pomislimo, kako Bog ljubi vse, kar je dobro in sovraži vse hudo.

Bog je neskončna popolnost in kot tak mora ljubiti vse dobro in sovražiti hudo. To je ravno tako potrebno, kakor gotovo ogenj daje svetlobo in gorkoto, kakor gotovo ne moreta biti skupaj svetloba in tema.

Nikdo še ni Bogu dopadel zaradi česa drugega, kakor svetosti. Svetost edina nas naredi otroke Božje. Bog ne bo spregledal nikakega greha, ker potem bi nehal biti neskončno svet.

Bog brezmejno ljubi dobro in ravno tako sovraži hudo. To nam kaže dejstvo, da grešnik ne more priti k Njemu, da ga kaznjuje za večno in da je zahteval človeško odrešenje neizmerno ceno, življenje Svojega sina.

Božje sovraštvo do greha je večno in nespremenljivo. Dokler je Bog Bog, je večen sovražnik greha. Dokler ljubi samega sebe, največjo dobroto in popolnost, mora sovražiti, kar je Njemu nasprotnega. Če bi kak človek storil več dobrega, kakor vsi svetniki skupaj, storil pa bi en sam smrtni greh, za katerega bi ne naredil pokore, Bog mora sovražiti takega človeka in ga za večno kaznovati.

Le greh sam Bog sovraži. Greh je edina stvar, katero ni Bog vstvaril, ampak naredil človek s tem, da se je vprl Bogu. Česar pa ni Bog vstvaril, tega tudi ne ljubi. Grešnik je toraj gnjusoba v očeh Božjih.

Ker je Bog neskončna svetost, zato Ga moramo častiti s čistim srcem.

Cel svet je tempel Božji, ker vse je On vstvaril. Spominjajmo se vedno da je povsod pričujoč.

Oprostimo se vezi, katere nas vežejo na grešne priložnosti.

Če to trdno sklenemo danes, ko celo krivoverci in neverniki delajo trdne sklepe, bo za nas to leto čas Božjega blagoslova, potem bo štelo to leto tudi v večnosti. Da nas Bog potrdi v dobrem in blagoslovi naše sklepe, je danes moja srčna želja. Ko pa se Zveličar poniža na naš oltar, Ga prosimo, da nas potrdi in blagoslovi.

REV. JOHN PLAZNIK.

KAJ NAS UČI NARAVA.

Priobčuje Rev. J. Plaznik.

PETO POGLAVJE.

Proučavanje vesoljstva pomnožuje bratsko ljubezen, kakor tudi ljubezen do Boga.

(Nadaljevanje.)

Prepričan sem, da ne more nihče narediti tega opisa popolnega. Kako bi mogel človek opisati, kar "oko ni videlo, uho ni slišalo in nobeno človeško srce občutilo." Četudi ne moremo zapopasti nebeškega veselja, vemo pa, da bo obstojalo največ v tem, da bomo videli, ljubili in vživali Boga. Tam vidijo blaženi Boga, kakoršen je in so z Njim najtesneje združeni. Tam bomo videli vso lepoto Njega, katerega najbolj ljubimo. Pogled na Boga bo vzbudil v nas veselje, katero bo popolno. V nebesih se nam bo pokazal Bog, kateri je neskončna ljubezen, neskončna lepota in neskončna popolnost, kakoršen je v svoji slavi. V sedanjem nepopolnem stanju bi ne mogli prestati tega pogleda. Naša narava je preslaba za to. Kakor hitro bomo videli Boga, bomo Njegovi in Ga bomo takoj vživali. On Sam nas zagotavlja, da bo "naše neizmerno plačilo"

Posedovanje Boga rodi medsebojno, brezmejno in večno ljubezen med izvoljenim in Stvarnikom. Tukaj na zemlji, četudi so oni najveselejši, ki najbolj ljubijo Boga, vendar ni njihovo veselje nikoli popolno, ker ne morejo videti popolne lepote Njega, kogar ljubijo. V nebesih pa se bo ljubezen take duše brezmejno povišala; tudi jim bo zagotovljena za vso večnost. Tedaj bomo tudi videli, da pride vse, kar je na zemlji vredno našega spoštovanja in ljubezni, kar je plemenitega v človeku, veličastnega v naravi in lepega na svetu, od neskončnega vrelca popolnosti, kakor slab žarek od solnca. Zato pač ne moremo storiti drugega, kakor ljubiti Boga z vsem čustvom svojega srca. Ta ljubezen do Boga bo neizčrpen studenec veselja za nas.

Drug vrelec veselja za nas v nebesih bo družba blaženih. Veselje sorodnikov in v času preizkušenih prijateljev, kadar se snidejo po več letih, se skoraj ne da primerjati z reke nebeškega sijaja, katera nasiča duše blaženih. V nebesih prešinja veselje enega tudi vse druge in združuje vse tako nerazdružljivo, kakor sta združena ogenj in gorkota. Videli bomo svetnike in njihova junaška dela. Združeni bomo z zbranimi z najčistejšo vezjo ljubezni. Ne bo mogoče drugo, kakor, da jih ljubimo, ker bomo našli v njih vso velikost in čednost, katero cenimo in spoštujemo. Kakšno veselje mora biti, biti v njihovi družbi! Občevati s svojim angeljem varuhom in milijoni izvoljenih! Kakšno veselje mora biti biti prijatelj svetnikov in mučenikov, katerih dejanja krijejo cele knjige. Ti svetli junaki bodo naši tovariši in tesni prijatelji celo večnost.

Koliko veselje mora navdati naša čutila, ko se bomo sprehajali v taki družbi po nebeškem Jeruzalemu, v katerem ni treba ne solnca, ne lune, "čegar luč je Bog sam."

Ali naj se drznem govoriti o poveličanem Zveličarju in kako bomo deležni one ljubezni, katero je občutil sveti Janez, ko je slonel na Jezusovih prsih in čutil vtripanje Njegovega srca. Vemo tudi, da bo naš Zveličar naš tovariš v nebesih. Napravil bo pojedino za vsakterega izmed peterih čutov. Naši peteri čuti, očiščeni in poveličani, bodo sprejemali vse veselje, katero je Vsemogočni pripravil, da jim zadosti v polni meri. Veliko stvari, katere razveseljujejo naše čute tukaj, bodo v naše veselje tam.

Kdo izmed nas še ni občutil vpliva godbe, zavoljo katere je pozabil vse in se posadil pred Božji prestol, kralja harmonije. Vsem je znana legenda o menihu in ptičjem petju. Zgodaj v jutro, ko je začelo solnce pošiljati svoje žarke na pomlajeno listje, je pobožen menih vstal od molitve in šel na samostanski vrt. Lepota narave ga je silila, da se pridruži naravi ter slavi Stvarnika. Njegov duh in srce sta se dvignila od narave do Boga narave, ko začuje nek glas. Kaj je to? Nikoli še ni slišal takega petja. Srce mu trepeče, ker se je oglasila v njem struna, katera se zlaga s petjem. Glasnejši in sladkejši postaja glas, kolikor bolj se približuje. Na drevesnem vrhu sedi snežno bel ptič. Božji mož se približuje ves zamaknjen. Dolgo posluša glas, kateri je postajal vedno čistejši. Menih bi ga bil vjel, če ne bi bil skakal od drevesa do drevesa, dokler ni izginil. Razočaran sliši samostanski zvonec mesto petja, kateri kliče menihe skupaj. V samostanu je vse spremenjeno. Zastonj išče znane obraze. Zastonj išče one, ki so že davno šli v večnost. Sto let je preteklo, kakor ena ura, ko je poslušal nebeškega ptiča.

Take bodo posledice nebeškega veselja. Kakšen mora biti vpliv godbe, katera doni po nebeškem prostoru! Kakšno mora biti angeljsko petje! Nebo samo zamore pokazati, kar ne moremo razumeti, niti si predstavljati; kajti, "oko ni videlo, uho ni slišalo in nobeno človeško srce ni občutilo, kar je Bog pripravil tistim, ki Ga ljubijo. Tedaj bo zadoščeno našemu razumu in našemu srcu zadoščeno za vedno.

(Konec prihodnjič.)

MODERNO JUDOVSTVO.

Znani socialni statistik dr. Hans Rost je objavil v "Soziale Kultur" daljši članek, ki se peča z judovstvom 19. stoletja. Izvleček bo zanimal tudi naše bravce.

Nova doba je osvobodila Juda prejšnje odvisnosti. V Avstriji so imeli že leta 1867. judovskega trgovinskega ministra. Politična enakopravnost je okrepila judovsko solidarnost. Judje so ustanovili leta 1860. "Alliance Israelite Universelle", od katere se je ločila angleška in avstrijska alianca.

Zadnjih 25 let minolega stoletja označuje antisemitizem. Liberalizem je osobito med Judi porodil ples okolu zlatega teleta, ki so se ga v prvi vrsti udeležile judovske banke, ki so spravile tudi časopisje v svojo odvisnost. Antisemitizem se je razširil ne le zgolj med katoličani, marveč še bolj med protestanti. V Ameriki se pojavlja antisemitizem v tem, da mnogi Američani ne trpe Judov po toplicah in po svojih društvih.

Pod antisemitičnim pritiskom, z ozirom na to, ker se širi med Judi nezanpanje v judovske nazore, se je dalo veliko Judov krstiti, da bi se spojili z narodi, med katerimi bivajo. Mommsen in Bismarck sta priporočala Judom asimilacijo. Krščene Jude ne privede z redkimi izjemami prepričanje h krščanstvu, marveč častihlepje, da jim je omogočena kariera do višjih sodnih in upravnih mest, kakor tudi, da bogati Judje oženijo svoje hčere s častniki in plemiči. So Judje, ki vržejo judovstvo proč zato, da postanejo častniki in da dobe dostop v boljšo družbo. V Nemčiji se da krstiti v te namene vsako leto do 500 Judov, v Avstriji razven Galicije in Bukovine 840 do 900 in celo 1360 do 1480, večinoma iz egoističnih nagibov.

Nasprotno so pa Judje, ki se nočejo spojiti z narodi, med katerimi hočejo ostati tujci. V Argentiniji, Palestini in drugod je n. pr. po Hirsthu s 120,000,000 ustanovljena družba "Jewish Colonisation Association" naseljevala Jude. Cela vrsta judovskih društev so ustanovili v obrambo judovstva. Velikansk je vpliv svetovne judovske organizacije. Delajo z velikanskim kapitalom. Vplivajo tudi s časopisjem. Kako vpliva judovstvo, razvidimo iz Ferrerjevega rumla, ki se je po Judih bliskoma razširil po svetu.

Zionisti delajo na to, da se obnovi judovska država v Palestini. Sicer Judje v Palestino ne bodo šli, ampak vzbudil je med Judi zanimanje za hebrejščino, ki je danes občevalni in pismeni jezik palestinskih Judov.

Značilno je, da imajo Judje kljub temu, da so raztreseni po celem svetu, svoje posebne fizične in psihične lastnosti. Judje se danes več tako ne množe, kakor so se prejšnje čase. V Avstriji n. pr. se množe Judje s 7.14

(Nadaljevanje na 5. strani.)

CUT-RATE MARKET

ŠRAJ IN ŠEGA

209 Ruby Street Phone 4865 Joliet, Illinois

Posebne cene za soboto, nedeljo in pondeljek. Kupite zgodaj da si prihranite čas in denar. Posebne cene na vsem mesu.

Special Home Rendered Lard, funt po	28c
Live Spring Chicken, funt po	24c
Home Dressed Turkeys, funt po	36c
Veal Stew, funt po	16c
Leg of Veal, funt po	18c
Sirloin in Porterhouse Steak, funt po	18c
Plate Boiling Beef, funt po	13½c
Special Picnic Hams, funt po	26c
Special Native Steer Pot Roast, funt po	18c in 16c
Special Home Made Smoked Sausage, funt po	27c
Special Leaf Lard, 10 lbs. or more	28½c
Special Smoked Butts, funt po	28c
Armour's Bacon, by the piece	33c
Extra Good Home Made Blood Sausage, funt po	18c
Fresh Candled Eggs	40c
Sugar, 10 pounds	82c
Special, 30c Coffee, 4 pounds for	$1.00
Wilson's Majestic Butterine, funt po	32c
Swift's White Lily Butterine, funt po	30c
Pears, per bushel	$1.00
Poultry feed, 100 lbs.	$3.85
Special—All our Christmas Candies, lb.	25c
Mixed Nuts, lb	25c
English Walnuts, lb.	25c
MOKA—Ceresota ali Gold Medal, 49 lbs. za	$2.89

Odprto zvečer do Božiča, ob nedeljah do poldne.

Poleg tu navedenih stvari imamo tudi vse vrste suhega mesa in grocerije. Naš namen je služiti našim odjemalcem v popolno zadovoljnost in po vedno zmernih cenah. Pridite k nam da prihranite denar.

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank

JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad $400,000.00.

ROBT. T. KELLY, preds.
CHAS. G. PEARCE, kašir

430 STRANI OBSEGA

Veliki Slovensko-Angleški Tolmač

prirejen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebina knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljan poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.

Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobeden naseljenec.

Cena knjige v platnu trdo vezane je $2.00, ter se dobi pri:

V. J. KUBELKA, 533 W. 145 St., New York, N. Y.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE. Sedež: JOLIET, ILL. Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915 Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916

Vstanovljena 29. novembra 1914

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik.....GEORGE STONICH, 815 N. Chicago St., Joliet, Ill.
I. podpredsednik.....JOHN N. PASDERTZ, 1506 N. Center St., Joliet, Ill.
II. podpredsednik....GEO. WESELICH, 5222 Keystone St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik.....JOSIP KLEPEC, Woodruff Road, Joliet, Ill.
Zapisnikar.....ANTON NEMANICH, Jr., 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik.....JOHN PETRIC, 1202 N. Broadway, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

JOSIP TEŽAK, 1151 North Broadway, Joliet, Illinois.
MATH OGRIN, 12 Tenth St., North Chicago, Illinois.
JOSIP MEDIC, 918 W. Washington St., Ottawa, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

ŠTEFAN KUKAR, 1210 N. Broadway, Joliet, Illinois.
JOHN JERICH, 1026 Main St., La Salle, Illinois.
JOHN J. ŠTUA, Box 66, Bradley, Illinois.

GLASILO: AMERIKANSKI SLOVENEC, JOLIET, ILL.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani(icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem glavnega odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljatve se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

Društvene vesti.

Joliet, Ill., 26. dec. — Društvo sv. Družine št. 1 D. S. D., bo imelo v nedeljo 30. dec. svojo letno sejo, na katero se pozivlja vse člane, ker na tej seji se bo volil odbor za l. 1918 in tudi bo več drugih važnosti na dnevnem redu.

Želeč vsem srečno novo leto, z bratskim pozdravom

Jos. Klepec, tajnik.

Chicago, Ill., 25. dec. — Društvo sv. Družine št. 9 D. S. D. je imelo svojo letno sejo dne 23. dec. In na tej seji se je izvolil novi odbor za leto 1918. Izvoljeni so bili sledeči:

Predsednik, Louis Duller;
podpredsednik, John Verbiščar;
finančni tajnik, Andrej Ogrin;
blagajnik, John J. Pazdertz;
zapisnikar, Michael Sugel;
zastopnik, Nikolaj Zunich;
nadzorniki, Marko Kure, Mike Brinc in Kuzma Požek;
bolniški odbor, vsaki član, kateri živi v bližini bolnega brata. To je zato, ker mesto Chicago je preveliko, da bi en sam obiskoval bolnike. Novoizvoljeni predsednik nagovarja člane, da naj se vsi potrudijo, da vsak član enega novega člana pridobi v letu 1918, da bi se društvo pomnožilo. Vsi za enega in eden za vse, to je geslo Družbe sv. Družine.

Zdaj pa še enkrat želim vsem skupaj veselo in srečno novo leto.

Louis Duller, tajnik.

MODERNO JUDOVSTVO.

(Nadaljevanje s 4. strani.)

odst., ostalo prebivalstvo pa z 9.44 odst. Zahodno evropsko judovstvo se oprijemlje sistema dvootroštva. Judje pa umrljivosti niso tako podvrženi, kakor arijski narodi. Glede na bolezni je med Judi redka jetika, revma, bolezni na sopilih, pač so pa pogostne bolezni žil (arterioskleroza), ledvic in zlasti norost. Na 10,000 Arijcev pride v Nemčiji 24 umobolnih, na 10,000 Judov pa 39. Vzrok: Nervozno drvenje za zlatom. Med Judi je več samoumorov kakor med Arijci.

Judje streme in se osredotočujejo po mestih. To sliko dobimo bodisi v Evropi, bodisi v Ameriki.

Glede na kriminalistiko nas uči statistika, da je bilo v Nemčiji obsojenih štirinajstkrat več Judov kakor kristjanov zaradi goljufije, trinajstkrat več zaradi oderuštva, enajstkrat več zaradi prestopkov proti duševni lasti (plagiatstvo), devetkrat tveč zaradi goljufivih bankerotov, sedemkrat več zaradi prepovedane vporabe delavk in mladoletnih, šestkrat več zaradi konkursnih deliktov. Goljufija in oderuštvo so posebni judovski prestopki. Avstrijska statistika je podobna nemški: Zloraba uradne oblasti, goljufija, poneverjenje, obrekovanja so bolj pogosta, kakor telesnj delikti. Številni so judovski prestopki zaradi živinske kuge, oderuštva, konkursa, kreditne goljufije. Judje to opravičujejo, češ, da se pečajo Judje pred vsem s trgovino, a ta izgovor ne drži, ker so Judje zelo prebrisani trgovci in dobro znajo, kaj da delajo. Judje igrajo veliko vlogo v pornografskem knjigotrštvu in v kupčiji z deklicami.

Zelo pojudena so avstrijska vseučilišča. Po vseučiliščih je Judov med juristi 18 odstotkov, medicincev 27inpol odstotkov, filozofov 12inpol odstotkov, tehnikov 20inpol odstotkov, umetniških akademikov 5inpol odstotkov, 31 odstotkov trgovskih akademikov, med tem ko je vseh Judov 4inpol odstotkov prebivalstva.

Judje gospodarijo v trgovini, visoki financi in v veliki industriji. Havziranje so Judje precej omejili. Kot zdravniki, odvetniki, časnikarji, gledališki igralci, zastrupljajo Judje krščansko moralo. Marx, Lasalle, Singer, Adler, so se kot socialno demokraški voditelji polastili delavskega gibanja in uvedli v po njih vodeno in ustanovljeno socialno demokracijo ljudovsko korupcijo. Po občinah, v sodnih dvoranah, na borzi, po bankah, po trgovinah in po vseučiliških stolicah vlada Jud in izmozgava in goljufa Arijce.

Strassburški profesor Ziegler sodi: "Ni dvoma, in ne more se tajiti, da imajo Judje veliko krivde in da so sami vzrok sovraštva in zaničevanja, ker odirajo po borzah in drugod, po nesramnosti judovskih časnikarjev in po klikarski vsiljivosti v znanstvenih in akademičnih razmerah. Vso pravico imamo, da se temu ustavimo."

KAJ VSE JE NA SLOVENSKEM PREPOVEDANO.

Hrvatski Dnevnik piše 29. septembra pod gornjim naslovom:

"...Zahtevala se je zaplemba 'Knezove knjižnice' samo zato, ker je bil v eni teh knjig natisnjen kratek govor srbskega državnika Stojana Novakoviča, katerega je držal veliki pokojnik na Dunaju leta 1897. o priliki prenosa kosti Kopitarja.

Prepovedana je uporaba dosedanjih Sketovih čitank za srednje šole. — Da vidimo, kaj se je zdelo nadzornim oblastim v teh čitankah tako strašnega.

V Čitanki za V. in VI. razred srednjih šol so zabranjena na primer sledeča mesta:

1. "Pri nobenem narodu se ni vera v volkodlake tako razširila, kakor pri Slovencih... V resnici slovansko pleme." Cenzura je temu pristavila: "Uebertriebene Prahlerei!" — Pretirano bahanje!

2. "Koliko je basni o živalih med slovenskim narodom, in to velja več ali manj tudi za ostala slovanska plemena." (Opazka cenzorja: "Prahlerei —bahanje.")

3. "Obredna narodna slovenska pesem — kako lepo zveni." (Uebertriebener Preis — pretirana hvala!")

4. "Pripovedka o Edipu govori o duševni sorodnosti v razvoju grškega in slovanskih narodov" (Grosser Eigenduenkel — velika samozavest (v slabem pomenu besede.)

5. "Kraljevič Marko v narodni pesmi" (Das Schicksall der Slaven beklagend — tožeč nad usodo Slovanov.)

6. "Največ sveta otrokom sliši Slave" (Aufreizende Behauptung — hujskanjoča trditev.)

7. "Jadransko morje" (das ganze Gedicht sufreizende Klage — cela pesem hujskajoča tožba.)

8. Aškerc "Črez Kavkaz" (Gedicht, verherrlichend eine russische Landschaft — pesem, poveličuje rusko pokrajino.)

9. Aškerc "Ukrajinska stepa" — "tu ležiš na solncu, kakor božja dlan... Kazaki — junaki! (Verherrliching russischer Krieger — poveličevanje ruskih vojakov.)

10. "Rojakom" in "Kdo je mar?" (in beiden Gedichten ueberschwenglicher Preis der Slovenen — v obeh pesmih naduto slavljenje Slovencev.)

11. "Vojaška" (grosse Selbstverherrlichung und Selbstueberschaetzung der Slovenen — veliko samopovzdigovanje in samoprecenjevanje Slovencev.)

12. "Na božji poti" — "Milejša bodi ti usoda" (das Los des Landes beklagend — obžalujoč usodo dežele.)

13. "V zemlji slovenski, ktera zdaj ima grob komaj za nas!" (Klage — tožba.)

14. "Biti slovenske krvi, bodi Slovencu ponos!" (Uebertriebener Eigenduenkel — pretirana domišljavost.)

15. Stritar: "Domovina blaga" (Irreleitend — zapeljivo.)

16. "Akvileja ne prenaša več bič brezbožnih Langobardov" (Verunglimpfung eines deutschen Volksstammes — blatenje nemškega plemena.)

17. "Narodni ponos in hrabost naših pradedov" (Uebrhebung — pretiravanje.)

18. "Njih dična kri slovenska" (Uebertreibende Selbstverherrlichung — pretirano samopovzdigovanje.)

19. "Kdo še ni slišal o slavi jugoslovanskega prijateljstva"... (Anpreisung des Allslaventums, u. s. w. — povzdigovanje panslavizma, itd.)

Prepovedano je tudi čitati o grozotah turških vojsk."

DR. KOROŠEC O JUGOSLOVANSKI AKCIJI.

(Bosnische Post, 13. oktobra.) "Zagrebška Hrvatska Država priobčuje intervju s predsednikom Jugoslovanskega kluba dr. Korošcem, v katerem se je izrazil z ozirom na deklaracijo Jug. kluba za zedinjenje Jugoslovanov v okvirju monarhije. Dr. Korošec se je predvsem pritoževal, da oba odločujoča faktorja še danes pravilno ne razumevata jugoslovanskega vprašanja. Vzrok temu je tradicijalna nevednost vlade na Dunaju in v Pešti o pravem stanju stvari, pogosto in neprijateljsko razpoloženje oseb, katere podajajo poročila, in konečno Jugoslovani sami, ki dovolj odločno ne nastopajo, vsled česar se na Dunaju in v Budimpešti sklepa, da jim gre tudi danes dobro. V Budimpešti so z držanjem Hrvatov popolnoma zadovoljni, na Dunaju pa ne verujejo, da Jugoslovani resno zahtevajo narodno državo. Tem bolj mora biti dolžnost vseh Jugoslovanov, da vedno in povsod naglasujejo, da je dunajska deklaracija minimum zahtev in apel, da se izpod tega minimuma ne gre. Narodna volja, ki je v deklaraciji izražena, mora priti do takega izraza, da bo vsakdo uvidel, da se mi ne bomo zadovoljili z neznatnimi koncesijami, da bomo temveč resno zahtevali rešitev celega vprašanja. Vsled tega bo prej ali slej potrebno, da se vsi slovenski, hrvatski in srbski poslanci sestanejo v Zagrebu in da izrazijo voljo naroda za narodno državo, in ta glas se mora čuti po celi monarhiji, kakor tudi izven njenih mej. Dalje je dr. Korošec govoril tudi o teritorijalnem programu deklaracije ter konstatiral, da razumejo Nemci in Madžari jugoslovansko idejo drugače, kakor so jo pred vojno in prve dni vojne."

Hrvatski Dnevnik prinaša 13. oktobra obširnejše poročilo o tem poročilu in po njem prinašamo naslednji odstavek, ki je izpuščen v Bosnische Post:

"Naša deklaracija obsega vse zemlje, kjer prebiva naš narod v monarhiji; ona vsebuje Slovence inHrvate v Istri, Trstu, na Goriškem — naravno, brez furlanskega okraja — kakor naš program sploh ne izključuje sporazuma s primorskimi Italijani; na severu obsega naša deklaracija naš narod na Koroškem, zdravi naš narod na Štajerskem severno od Drave in na obeh bregovih Mure. Jasno je, da obsega tudi Medmurje, ki je bilo že združeno z materjo Hrvatsko, kakor tudi Panonske Slovence, katerih predniki so imeli tako močan utis na kulturo Madžarov.

Pri doslednem izvajanju narodne ideje in po odločitvi naroda samega vsebuje deklaracija tudi hrvatski narod, ki tvori na severu od panonske Slavonije živ in trden most med severnimi in južnimi Slovani. Deklaracija vsebuje ekonomsko tako močni in kulturno napredni narod srbski v Bački, Banatu, splošno v nekdanji vojvodini. Ona ne izgublja izpred oči niti onih hrvatskih in srbskih naselbin, ki se dotikajo na južnem Ogrskem velikega narodnega telesa. Sava in Drava stvarjate, kot od Boga in narave upostavljene prometne poti, iz tega ozemlja celoto, ki se otvarja na jugu celemu svetu z našim morjem.

Na vprašanje, kako je z uresničenjem teh velikih idealov, odgovarja dr. Korošec, da more biti zadovoljen z dosedanjim vspehom. Narod razumeva idejo, sprejema jo s celim srcem, a to je glavno, to je temelj vsega, to je konečno več nego vse veliko politično delovanje. Naravno, politiki ne morejo sedaj udariti na drugi način, kakor nam je dovoljeno po ustavi in zakonu: potom sporazuma z drugimi narodi v monarhiji!"

Za božično sezono.

Ako je božična sezona v resnici tisti čas, ko se naj veselimo in radujemo, potem se moramo spomniti na nek prepotreben položaj: namreč da vaš želodec mora biti v redu. Ako je želodec prizadet potem zgine vse veselje in dobra volja. Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino bo preprečilo vse želodčne neprilike. Isto vas bo oprostilo slabe prebave, neprebavnosti, flatulence, glavobolov, migren, nervoznosti, itd. V lekarnah. Cena $1.10.— Ako se hočete ubraniti revmatizma, nevralgije, lumbago in drugih podobnih bolečin, morate rabiti zdravilo, ki bo prišlo do korena bolečine. Trinerjev liniment deluje na ta način in je radi tega najbolj zanesljivo zdravilo v takih slučajih. Isto je tudi neprecenljivo za zvijenja, napetost žil, otekline, utrujene mišice in noge, itd. Cena 35 in 65c, v lekarnah; po pošti 45 in 75c. Jos. Triner, izdelovalec, 1333-1343 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.—Adv.

RAZNOTEROSTI.

Redka bolezen.

Pred devetimi leti je prišel v bolnišnico sv. Luke v St. Paulu, Minn., na bergljah tedaj 15 let stari Karol J. Murphy iz Marshfielda, Minn. Od tega časa leži neprestano v postelji vsled dosedaj še nedognanega vzroka bolezni. Njegovo telo postaja vedno bolj odrevenelo ali trdo tako, da se bode spremenilo sčasoma v trdo koščeno maso. Zdravniki so mnenja, da bode pomilovanja vredni bolnik okamenel tekom enega leta, smrt bo nastopila tedaj, ko okameni tudi srce. 24letni živi mrlič je že popolnoma oslepel; pri pravljen je tudi vedno na smrt. Čudno pri tem je, da leži pri svojih starših tudi njegov brat vsled slične bolezni.

Navade velikih komponistov.

Mnogi veliki komponisti so imeli kot znano nekoliko nenavadne navade, vsled katerih so dali mnogokrat povod raznim anekdotam. Tako je na primer način, kako so si zbujali razpoloženje za komponiranje, pri nekaterih zelo nenavaden. Donizetti si je skušal ustvariti ugodno razpoloženje na ta način, da se je zaprl v svojo sobo ter postavil poleg sebe na pisalno mizo celo vrsto samovarjev za kavo in ni prej odjenjal, dokler ni vseh izpraznil, na kar pa jih je še mnogokrat nalil vdrugič in tretjič. — Kljub temu zdravju škodljivemu početju se Donizetti do svoje starosti ni mogel odvaditi tega običaja. — Meyerbeer je prišel v ugodno razpoloženje le, ako je čul delovanje prirodnih elementov. Tako si je zgradil v svoji hiši stekleno sobo, v kateri je mogel opazovati šumenje dežja, bobnenje groma, blisk in tulenje viharja, kolikor mogoče natanko. V viharju se je počutil v svoji sobi dobro in nato se je lotil svojega dela. O njem pripovedujejo, da je zapustil družbo prijateljev, ako je le čul daljše gromenje ter odšel v svojo stekleno sobo. — Haydn pa je imel vse drugačne navade, kadar se je pripravljal za komponiranje. Zgodaj zjutraj je vstal, pregledal sobo, ako je vse na pravem mestu, oblekel se nato v gala obleko privezal sabljo okoli pasa, na glavo dal lasuljo in klobuk ter si na prst nataknil popolnoma določen prstan. Brez teh priprav ni napisal niti ene note.

Ozdravljena tatica.

V San Franciscu je neka Thurnherr kradla kakor sraka. Sama je znala, da to ni prav in hodila okrog zdravnikov, da naj jo ozdravijo modne bolezni, ki jo v Ameriki nazivamo "Cowgirl Raffles". Kakor poroča newyorški "Araldo Italiano", so zdravniki sklenili Thurnherrovo operirati. Našli so v čelu neki izrastek, ki je tiščal na možgane in povzročal, da je bila nagnjena k vsem slabemu. Thurnherrova trdi, da je popolnoma izgubila nagnjenje, da krade.

Grobovi pet tisoč let stari.

Profesor na lipskem vseučilišču dr. Steisidorf, ki je vodil izkopavanja na Cheopsovi piramidi v Egiptu s 400 delavci, je našel 50 grobnic iz kamna in opeke. Poleg teh grobnic so male sobice, kjer so stari Egipčani opravljali daritve za pokojnike. Okostnice umrlih so popolnoma raztresene. Večina grobov je iz časov kake tri tisoč let pred Kristusom. V teh grobovih so našli tudi ostanke staroegiptovske umetniške obrti, zlasti kamenitih figur, romarjev, cerkvenih dostojanstvenikov, slug, kuharjev, pekov itd.

ZAHVALA.

Povodom smrti ljubljenega soproga in očeta, g.

GREGORJA PETERNEL

se najiskrenejše zahvalimo Rev. John Trobec, župniku, Rt. Rev. J. Trobec, škofu in Rev. Jos. Trobec, za mnoge obiske in tolažbe v bolezni in smrti, ter vsem ostalim znancem, prijateljem in sorodnikom, zlasti članom dr. sv. Štefana, ki je spremilo svojega pokojnega uda na pokopališče.

Vsem še enkrat hvala in Bog plačaj!

Pokojnika priporočamo v molitev in blag spomin.

Žalujoča **Družina Peternel.**

Brockway, Minn., dne 24. dec. 1917.

IMENIK DRUŠTEV D. S. D.

Društvo št. 1, Joliet, Ill.: Predsednik: Geo. Stonich, 815 N. Chicago St.; tajnik: Jos. Klepec, Woodruff Road; blagajnik: John Petric. Vsi v Joliet, Ill. Seje se vrše vsako zadnjo nedeljo v mesecu ob 1. uri pop. v dvorani stare šole sv. Jožefa.

Društvo št. 2, Mount Olive, Ill.: Predsednik: Mike Vukalič; tajnik: Andrew Maren; blagajnik: M. Gojak. Vsi v Mt. Olive, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 3, La Salle, Ill.: Predsednik: Anton Štrukel; tajnik: John Jerich, 1026 Main St.; blagajnik: Frank Mišjak. Vsi v La Salle, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 4, Bradley, Ill.: Predsednik: John J. Štua; tajnik: Frank Gerdesich; blagajnik: Math. Gerdesich. Vsi v Bradley, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 5, Ottawa, Ill.: Predsednik: Nik. Kozarič, 1113 Chestnut St.; tajnik: John Lubschina, 1115 Canal St.; blagajnik: John Nemanich, 528 Lafayette St. Vsi v Ottawa, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 6, Waukegan, Ill.: Predsednik: Frank Jappel, 1338 Wachworth St.; tajnik: John Jamnik, 604 — 10th St.; blagajnik: Jos. Drašler, 66 — 10th St. Vsi v Waukegan, Ill. Seje se vrše vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 8, Rockdale, Ill.: Predsednik: Jacob Paskvan; tajnik: John Shetina; blagajnik: Valentin Fajnik Sr. Vsi v Rockdale, Ill. Seja se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 9, Chicago, Ill.: Predsednik: John Verbiščar, 2105 Coulter St.; tajnik: Louis Duller, 1856 W. 23rd St.; blagajnik: Michael Brintz, 5502 Hyde Park Blwd. Vsi v Chicago, Ill. Seje se vrše vsako četrto nedeljo, v mesecu v dvorani slov. cerkve sv. Štefana na vogalu W. 22 Pl. in S. Lincoln ulic.

Društvo št. 10, S. Chicago, Ill.: Predsednik: Marko Horvatič; tajnik: Anton Motz, 9641 Ewing Ave.; blagajnik: Frank Cherne, 9534 Ewing Ave. Vsi v S. Chicago, Ill.

Društvo št. 11, Pittsburgh, Pa.: Predsednik: Frank Trempus, 4628 Hatfield St.; tajnik: George Weselich, 5222 Keystone St.; blagajnik: John Balkovec. Vsi v Pittsburgh, Pa. Seje se vrše vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 12, Joliet, Ill.: Predsednica: Amalia Želko; tajnica: Mary Stefanich, 901 Scott St.; blagajničarka: Theresa Nemanich, Raynor & Granite Sts. Vse v Joliet, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu v dvorani stare šole sv. Jožefa.

* * *

Opomba: Ako je v imeniku kaka pomota, ali če se odbor pri katerem društvu premeni; naj to društven tajnik sporoči tajniku D. S. D., da se stvar popravi.

CENIK NABOŽNIH, PODUČNIH IN ZABAVNIH KNJIG katere se dobe v KNJIGARNI AMER. SLOVENCA, JOLIET, ILL.

PODUČNE IN ZABAVNE KNJIGE.

Amerika in Amerikanci (vezana)$2.50
Angelj sužnjev.....25c
Ali Boga stvarnika res ni treba..25c
Amerika, ali povsod dobro — doma najboljše.....20c
Angleščina brez učitelja.....50c
Aramugan, sin indijskega kneza. Dogodljaji spreobrnjenega indijskega princa.....20c
Babica.....50c
Beatin dnevnik.....30c
Belgrajski biser. Pov. iz starih dni 20c
Bled sedaj in nekdaj.....30c
Beneška vedeževalka ali prokletstvo in blagoslov.....25c
Berač. Povest. — Elizabeta. Črtice 20c
Boža kazen. — Plavec in Savini. —Čudovita zmaga.....30c
Boj s prirodo. — Trekova Uršika 30c
Boj in zmaga. Povest.....30c
Bojtek, v drevo vpreženi vitez....30c
Božični darovi. Povest.....30c
Ciganka. — Po povelju.....35c
Cesarjevič in sestri dvojčkinji....35c
Cvetke zelene in zvenele za mlade in stare.....25c
Četrtice iz življenja na kmetih....25c
Čas je zlato.....35c
Cerkvica na skali. — Plačilo sveta.25c
Darovana. Povest, zvezek po.....15c
Emanek, lovčev sin. — Berač.....20c
Erazem Predjamski. Povest iz petnajstega stoletja.....25c
Feldmaršal grof Radecki.....30c
Ferdinand.....35c
Gozdarjev sin. Povest.....20c
Gozdovnik. Povest iz ameriškega življenja, zvezek po.....25c
Grizelda, kmetica in grofica.....20c
Hmeljevo cvetje. — Marijina podo-
Izdajavec. Zgodovinska povest iz turških časov.....35c
Izgubljena sreča. Pavest.....30c
Jagnje. — Starček z gore.....40c
Jaromil. Češka narodna pravljica.30c
Jozafat, kraljevi sin Indije.....35c
Kanarček, Kresnica. — Kapelica v gozdu.....30c
Kraljičin nečak. Zgodovinska pov..25c
Krvava noč v Ljubljani.....75c
Koliščina in stepe. Povest.....25c
Kako je izginil gozd.....35c
Kako naj se pišejo zasebna pisma..50c
Krvna osveta. Povest.....25c
Leban 100 beril.....35c
Ljubite svoje sovražnike. Povest..25c
Ludevit Hrastar. — Golobček....35c
Ludovik, mladi izseljenec.....35c
Maron, krščanski deček.....25c
Mati božja na blejskem jezeru....25c
Matevž Klander.—(Spiritus familiaris. Zgodovina motniškega polža. Gregelj Koščenina.....35c
May, Eri. Povest.....25c
Mirko Poštenjakovič. Povest.....30c
Mesija.....50c
Mali vitez.....75c
Mlădi Samotar. Povest.....40c
Na preriji. Povest.....35c
Na divjem zapadu, vezana.....75c
Najboljša dedščina. — Leseni križ.35c
Narodne pripovedke.....35c
Naseljeci. Povest.....35c
Naš dom.....35c
Nedolžnost, preganjana in poveli-
Nekaj iz ruske zgodovine.....20c
Nesrečnica. Povest.....35c
Nezgoda na Palavanu. Povest....30c
Od Leona do Pija.....25c
Odgovori na ugovore proti sv. veri 40c
Pavlina.....35c
Ponižani in razžaljeni.....75c
Poduk rojakom ali kažipot v Amer 50c
Postojanska jama.....25c
Povodenj.....25c
Pouk zaročencem in zakonskim...75c
Praški Judek.....20c
Pravila dostojnosti.....50c
Pred nevihto, novela.....35c
Preganjanje indijan. misijonarjev..25c
Pregovori, prilike in reki 50c
Potni listi (povesti).....25c
Poduk rojakom (Šušteršič).....50c
Prešeren in Slovanstvo.....50c
Podadmiral Viljem bar. Tegethof 35c
Pri Vrbovčevem Grogi. Povest....25c
Pridni Janezek in hudobni Mihec..45c
Prisega huronskega glavarja.....25c
Prvič med indijanci. Povest.....25c
Ribičev sin. Pravljica.....25c
Ricmanje, cerkveno vprašanje.....30c
Ročni slov.-angl. in angl.-slov. slovar.....75c
Roza Jelodvorska.....45c
Rusko-Japonska vojna 5 zv.....50c
Senilija. Povest.....20c
Slovnica—slov.-angl. za učenje angleškega jezika, vez.....$1.00
Slovensko-Angleški razgovori....25c
Sveta Germana (trdo vez.).....50c
Solnce in senca. Povest.....45c
Spisje.....20c
Stanley v Afriki.....25c
Stezosledec.....35c
Stepni kralj. — Hiša ob Volgi....75c
Sveta noč.....25c
Sveta vojska.....35c
Sveti večer.....35c
Svitoslav. Povest.....20c
Slovenski fantje v Bosni in Hercegovini 1878, zv. I. in II. po.....75c
100 Beril.....20c
Tiun-Ling, kitajski pomorski razbojnik, Povest.....25c
Trije indij. povesti.....30c
Ujetnik pomorskega roparja.....25c
Voščilna knjiga.....50c
Velika Slovnica (slov.-angl. in angleško-slovenska).....$2.00
Vojna leta 2000. — Doma in na tujem.....35c
Vojska na turškem.....35c
V gorskem zakotji.....25c
Za kruhom.....25c
Zaroka opolnoči.....25c
Zlatokopi.....25c
Zlati orehi.....25c
Zlatarjevo zlato.....75c
Ženinova skrivnost.....45c
Zadnja kmečka vojska (5. zv.).....75c
Z ognjem in mečem 1. in 2. zv. ..75
Zlatorog, pesmi (trdovezana z zlato obrezo).....75c
Zlata vas.....40c
Zgodbe fare Škocjan.....35c
Zgodovinske povesti (trdovezana).75c
Zadnji grof uljski. — Iskali biserov na otrokih sv. duha.....35c
Zbirka povesti.....35c
Zgodovine 17. pešpolka.....75c

Knjige pošljemo po pošti. Poštnina je pri cenah že všteta.

Kadar naročite priložite denarno nakaznico.

Ker se knjige ne morejo nadomestiti in poidejo, zato naročite vedno po več knjig, da lahko pošljemo druge mesto pošlih.

MALI VITEZ

(PAN VOLODIJEVSKI.)

Zgodovinski roman. Spisal H. Sienkiewicz.

Po poljskem izvirniku poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Oba sva tako sovražila drug drugega, da se nisva pozdravila, da, polastila se naju je celo radost, da mora trpeti tudi sovražnik. Ladja je odplula še istega dne. Čudno je bilo, držati z največjim sovražnikom za eno veslo ter jesti iz ene sklede pomije, kakršnih pri nas ne dobivajo niti psi, prenašati eno tiranstvo, dihati eno ozračje, enako trpeti, enako plakati. Jadrali smo po Helespontu in potem po Arhipelagu. Tam je bil otok pri otoku, a vsi v turški oblasti. Tako tudi oba bregova in — — — ves svet. Hudo se nam je godilo. Podnevi nas je oblival znoj. Solnce ondi tako pripeka, da se ti zdi, kakor bi voda gorela od njega, in kadar jamejo solnčni žarki skakati po valovih, porečete, da prši ogenj. Pot je kar curkoma lil po nas, jezik se nam prilepljal k nebu... Ponoči pa nas je grizel mraz kakor pes... A tolažbe od nikoder, ničesar drugega nego trpljenje in toga po izgubljeni sreči. To se ne da popisati z besedami... Nekje na postaji, že na grški zemlji, smo videli s krova slavne razvaline neke stavbe, ki so jo bili postavili še stari Grki. Tam stoji steber poleg stebra kakor od zlata, toda ie marmor je tako orumenel od starosti. Razločno se je dalo to videti, ker stoji razvalina na strmem griču in nebo je ondi kakor turkis. Nato smo veslali mimo Peleponta. Dan je mineval za dnevom, teden za tednom, a midva z Didiukom nisva izpregovorila niti besedice, zakaj še sta ponos in jeza vladala v najinih srcih... Toda polagoma sva jela omahovati pod roko božjo. Od truda in drugačnega ozračja nam je jelo grešno meso odpadati s kosti, in rane, ki smo jih dobili od sirovih nadzornikov, so se nam gnojile na solncu. Ponoči sva molila in prosila Boga smrti. Zadremal sem, toda skoro sem se zbudil ter slišal, kako je Didiuk molil: 'O Kristus, usmili se nas! Sveta Prečista, usmili se nas in daj mi umreti!' Pa tudi on je slišal in videl, kako sem jaz k Materi božji in njenemu Detetu iztezal roke... Ali tedaj, kakor bi nama bil morski veter odpihnil razžalitev iz srca! Čimdalje manj ga je bilo, čimdalje manj. Naposled, ko sem objokoval samega sebe, sem objokoval tudi njega. In res sva jela drugače zreti drug drugega.

Da, začela sva si vzajemno pomagati. Ko me je zalil pot in sem bil utrujen na smrt, je veslal on sam; kadar pa je oslabel on, sem veslal zanj jaz. Ko so prinesli skledo, sva oba pazila, da je tudi drugemu kaj ostalo v njej. Toda glejte, gospodje, takšna je človeška narava! Odkritosrčno povedano, že sva se ljubila, ali nobeden ni hotel izreči tega prvi... V njem je tičala prava ukrajinska trdovratnost... Potem, ko nam je bilo že kruto hudo in težko, so nam povedali nekega dne, da se drugi dan srečamo z beneškim brodovjem. Živeža so nam dajali malo, pač pa biča v izobilju. Napočila je noč, potihoma smo ječali; jaz in on sva po svoje molila tem iskreneje; tedaj sem v mesečini zapazil, kako mu curkoma kapljajo solze na brado. Srce se mi je zgenilo, torej sem dejal: 'Didiuk, iz istega kraja sva, odpustiva si.' Ko je to zaslišal — mili Bog! — je planil nem urno pokonci, da so kar verige zarožljale. Preko vesla sva se zgrudila drug drugemu v naročje in se plakaje poljubljala; ne morem reči, kako dolgo sva stala tako, zakaj spomin naju je zapustil; kar tresla sva se od ihtenja."

Zdaj je Mušalski umolknil ter si nekaj s prsti otiral okrog oči. Nastala je za trenutek tišina, samo mrzel veter je pihal skozi špranje, v sobi pa je sikal ogenj. Nato se je Mušalski odkašljal in nadaljeval takole:

"Kakor se bo pokazalo, je naju gospod Bog blagoslovil ter nama izkazal svojo milost, toda v tem hipu sva trpko poplačala ta pojav bratovske ljubezni. Objemaje se sva si zapletla verige, da jih nisva mogla sama razplesti. Prišli so nadzorniki, ki so naju razpletli, zato pa je bič dalje nego pol ure žvižgal nad nama. Bili so naju, ne gledaje kam. Kri se je polila meni, polila pa se je tudi Didiuku, se strnila in stekla v enem potočku v morje. No, to ni nič, stari dogodki... na hvalo božjo...

Od tega časa mi ni prišlo več v glavo, da sem jaz potomec Samnitov, on pa da je kmet od Bele cerkve, šele ravnokar sprejet med plemiče. Niti rodnega brata ne bi bil mogel ljubiti bolj, nego sem ljubil njega. Bilo bi mi eno, ko bi tudi ne bil plemitaš, dasi mi je bilo to seveda še ljubše. In on mi je, kakor nekdaj sovraštvo, tako sedaj kazal neizmerno ljubezen. Takšna je bila pač njegova narava...

Drugega dne je bila bitev. Benečani so razkropili naše brodovje na štiri vetrove. Naša galeja je bila močno poškodovana od krogel ter se je zadržala ob pustem otoku, podobnem skali, strleči iz morja. Treba jo je bilo popraviti. Ker pa so bili vojaki popadali in ni bilo dovolj delavnih rok, so nas morali odkovati in nam dati sekire. Brž ko smo stopili iz ladje na zemljo, sem pogledal Didiuka, pa tudi njemu se je rodila ista misel v glavi kakor meni. 'Ali takoj?' me vpraša. 'Takoj,' mu odgovorim, in ne da bi premišljal dolgo, udarim nadzornika po glavi, Didiuk pa samega kapitana. Ostali so šli za nama kakor plamen. Uro pozneje smo s Turki opravili, nato pa smo sami kolikor toliko popravili ladjo, sedli nanje brez vesel, in usmiljeni Bog je zapovedal vetrovom, naj nas zaneso v Benetke. Beračila sva po poti in dospela v ljudovlado. Tu sva si z Didiukom razdelila podjaselsko zemljišče, potem pa sva odšla zopet na vojno, da se osvetiva za svojo kri in svoje solze. Didiuk je odšel na Sič k Sirki in obenem z njim na Krim. Kaj sva tam opravila in dosegla, to gospodje dobro veste.

Didiuku je bilo naposled že dovolj maščevanja; na povratku je padel zadet od pušice. Jaz sem še ostal in kadarkoli napenjam lok, se spominjam Didiuka ter si mislim, da mu s tem delam veselje. In da sem v tem oziru že pogostoma razveselil njegovo dušo, temu imam tudi v tej vrli družbi dokaj prič."

Mušalski je zopet umolknil; slišalo se je samo, kako je žvižgal sever in prasketal ogenj. Stari bojevnik je uprl oči v ogenj in po daljšem molku končal takole:

"Bila sta Nalevajko in Loboda, bila Hmelniščina in sedaj je Dorošenko, na zemlji se ne posuši kri; mi se prepiramo in bijemo, a vendar je poslal Bog v naša srca seme ljubezni, ki globoko leži v neplodni zemlji in šele pod poganskim bičem in v tatarski sužnosti iznenada rodi sad."

"Kmet je kmet!" zakliče Zagloba, prebudivši se iz spanja.

IV.

Melehovič je polagoma okreval, toda doslej se še ni udeležil četovanja, nego je sedel zaprt v sobi. Zato si nihče ni dosti belil glave zaradi njega. Zdaj pa se je zgodilo nekaj, kar je obrnilo nanj splošno pozornost.

Kazaki gospoda Motovila so ujeli Tatarja, ki se je klatil okrog trdnjave, ter ga prignali v Hreptov. Po temeljiti preiskavi se je pokazalo, da je bil to Lipek, toda eden izmed onih, ki so bili nedavno odšli iz službe v ljudovladi ter se uslužbili sultanu. Dospel je od drugega obrežja Dnestrovega ter imel s seboj pisma Kričinskega za Melehoviča.

Volodijevski je bil zelo vznemirjen ter je pozval starejšine na posvet.

"Gospodje," je dejal, "dobro veste, kako so mnogi Lipki, tudi izmed onih, ki so od pamtiveka sedeli na Litevskem in v Rusiji, sedaj prestopili k ordi ter ljudovladi njeno gostoljubje poplačali z izdajo. Zato je umestno, da ne zaupamo preveč onim, ki so še ostali, nego da z bdečim očesom opazujemo njih delovanje. Imamo tudi tukaj litevski prapor stoinpetdeset konj, katerim zapoveduje Melehovič. Tega Melehoviča še ne poznam dolgo. Vem samo to, da ga je hetman za znamenite zasluge povzdignil v stotnika in mi ga z ljudmi vred poslal semkaj. Čudno je tudi to, da ga ni spoznal nihče izmed vas, gospodje, preden je stopil v službo. Da ga imajo naši Lipki neizmerno radi in ga slepo slušajo, to pripisujem njega junaštvu in slavnim činom, toda tudi njim ni znano, odkod je in kdo je. Doslej ga nisem še imel na sumu, niti ga nisem vprašal po ničemer, dasi se zavija v nekake tajnosti. Različni ljudje imajo različne navade, in meni ni dosti do drugega, samo da pravilno opravlja svojo dolžnost. Sedaj pa so vojaki gospoda Motovila ujeli Tatarja, ki je prinesel Melehoviču pisma Kričinskega, in ne vem, ali je vam, gospodje, znano, kdo je Kričinski."

"Kako?" odgovori Nenašinec, "Kričinskega sem poznal osebno, a sedaj je na slabem glasu pri vseh, ki ga poznajo."

"V šolo sva..." povzame Zagloba, toda takoj preneha, ko se spomni, da bi moral biti potemtakem Kričinski devetdeset let star in da se v takih letih ljudje navadno ne bojujejo.

"Izkratka," reče mali vitez, "Kričinski je poljski Tatar. Bil je polkovnik enega naših liptovskih praporov; nato pa je izdal domovino ter prestopil k dobruški ordi, kjer so ga, kakor čujem, sijajno odlikovali. Domišljajo si namreč ondi, da potegne tudi druge Lipke na poganske stran. S takim človekom je torej Melehovič v dotiki; najboljši dokaz temu je tole pismo, ki slove takole:

In mali polkovnik razvije pismo, udari po njem z dlanjo ter začne čitati:

"Moji duši zelo dragi brate! Tvoj poslanec je dospel k nam in oddal pismo..."

"Po poljsko piše?" mu seže Zagloba v besedo.

"Kričinski kakor vsi naši Tatarji govori le poljski in maloruski," de mali vitez, "pa tudi Melehovič gotovo ne govori tatarski. Poslušajte, gospodje, in ne motite me."

"...in oddal pismo. Bog bo dal, da se izide vse dobro in da dosežeš, kar želiš. Mi se tu pogostoma posvetujemo z Moravskim, Aleksandrovičem, Tarasovskim in Groholskim, drugim bratom pa pišemo in zahtevamo od njih sveta, da bi se to, kar si želiš, zgodilo čim prej. Pošilja ti človeka, ker nam je došla novica, da si se poškodoval. Hočem, naj te ogleda na svoje oči in nam prinese tolažbo. Našo tajnost čuvaj skrbno ter pazi, da se ne razglasi prezgodaj. Naj Bog pomnoži tvoj rod kakor zvezde na nebu! Kričinski."

Volodijevski je končal ter se ozrl po starejšinah. Ker pa so molčali, očito preudarjajoč vsebino tega pisma, je dejal:

"Tarasovski, Moravski, Groholski, Aleksandrovič, to so vsi bivši tatarski konjiški stotniki in izdajalci."

"Takisto kakor Potužinski, Tvorovski in Adurovič," doda gospod Snitko.

"Kaj pravite na to pismo?"

"Očito izdajstvo, o tem ni treba premišljati," reče Mušalski. "Spoprijateljili so se z Melehovičem, da bi naše Lipke privedel na njih stran, in on se strinja s tem."

"Za Boga! Kakšna nevarnost je to za našo stanico!" zakliče nekoliko glasov.

"Lipki bi dali za Melohoviča celo dušo, in ako zapove, nas napadejo ponoči. Najbolj črno izdajstvo pod solncem!" zakliče Dejm.

"A sam gospod hetman je Melehoviča povzdignil v stotnika!" reče Mušalski.

"Gospod Snitko," se oglasi Zagloba, "kaj sem rekel, ko sem prvič ugledal Melehoviča? Ali vam nisem dejal, da zreta odpadnik ih izdajica iz oči tega človeka? Zadoščal mi je en sam pogled. Vse je vedel prekaniti, mene pa ni prekanil. Ponovite moje besede, toda ne izpreminjajte ničesar. Ali nisem rekel, da je to izdajalec?"

Snitko je iztegnil noge pod klop in povesil glavo.

"Res se je treba čuditi vaši bistrosti, vendar pa se ne spominjam, da bi ga bili imenovali izdajico. Rekli ste, vrli gospod, samo to, da je videti kakor volk."

"Torej trdite, da je pes izdajalec, volk pa da ni izdajalec, da volk ne bi popadel roke, ki ga gladi in mu daje jesti? Torej pes je izdajalec. Morda boste še Melehoviča branili ter na druge imeli za izdajice?"

Snitko, zbegan po teh besedah, široko odpre oči in usta. Tako je bil osupel, da niti ni mogel izpregovoriti.

Mušalski pa, ki je bil uren v besedi, reče:

"Najprej zahvalimo Boga, da so se te gnusne spletke odkrile, in potem zapovejmo šestim dragoncem, naj priženo Melehoviča — nato pa mu treba pognati kroglo v glavo!"

"A potem imenovati drugega stotnika!" doda Nenašinec. "Izdajstvo je tako očitno, da tu ne more biti kake pomote."

Volodijevski pa reče:

"Najprej je treba Melehoviča izprašati in potem gospodu hetmanu poslati poročilo o tem, zakaj, kakor mi je povedal Boguš iz Zembic, so gospodu kraljevemu maršalu Lipki zelo pri srcu."

"Toda vam," reče Motovilo, obrnivši se k malemu vitezu, "pripada docela pravica, da sodite Melehoviča, zakaj nikdar še ni bil plemič."

"Poznam svojo pravico," odgovori Volodijevski, "in treba ni, da bi mi je opominjali."

Drugi pa zakličejo:

"Naj pride pred nas ta zlobni sin, podkupnik in izdajica!"

Glasni klici prebude Zaglobo, ki je nekoliko zadremal, kar se mu je pripetilo večkrat. Hitro se je spomnil, o čem so se menili, in dejal:

"Nikakor, gospod Snitko, mesec se je skril, toda vaša bistroumnost se je še bolj skrila; niti s svečo je več ne najde nihče. Kako morete reči, da je pes, canis fidelis, izdajalec, a volk da ni izdajalec! No, dovolite! Vaši pojmi so gotovo že docela zmedeni."

Snitko je dvignil oči, češ, da trpi po nedolžnem, toda s prepirom ni hotel dražiti starca. V tem hipu mu naroči Volodijevski, naj gre po Melehoviča. Torej je naglo odšel in bil vesel, da se more odtegniti.

Trenutek kesneje se vrne z mladim Tatarjem. Ta izvestno še ni ničesar vedel o tem, da je bil Lipek ujet, zakaj pogumno je stopil v sobo. Zagorelo lice mu je bilo sicer jako bledo, sicer pa je bil zdrav in tudi glave ni imel več obvezane, nego jo je imel pokrito **s krimsko kučmo iz rdečega žameta.** Vse oči so bile uprte vanj kakor v tarčo. Malemu vitezu se je priklonil globoko, drugim tovarišem pa dovolj ponosno.

"Melehovič!" reče Volodijevski, upršivši bistre oči v Tatarja, "ali poznate polkovnika Kričinskega?"

(Nadaljevanje na 7. strani.)

Abstracts of Title to all Real Estate in Will County.

Joliet Title and Gaurantee Co.

Kapital $50,000.00.

Kadar kupite HIŠO ali ZEMLJIŠČE, pridite, da Vam uredimo abstract.

Phones: 421 and 422.

CHAS. N. HOSSACK, Mgr.

114 N. Chicago St., Joliet, Ills.

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMODK

Posebnost so naše "The U. S." 10c in "Meerschaum" 5c

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:

108 Jefferson Street, JOLIET, ILL

C. W. Robson, Jr.

REAL ESTATE LOANN and RENTING

INSURANCE OF ALL KINDS.

Phone 297.

Prodajam tudi lote v Rockdalu.

204 Woodruff Bldg. JOLIET, ILL.

John Pubentz

prodaja najceneje v mestu

kokošjo krmo, zrnje, seno, slamo in drugo tako krmo.

Če imate kaj voziti, se oglasite pri nas, ki Vam pripeljemo vsako stvar, kakor naročite.

Pokličite nas po telefonu: Phone 2736.

Nov. naslov:

516 N. BROADWAY, JOLIET, ILL.

WERDEN BUCK

511-13 Webster Street,

JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši CEMENT, ALNO, ZMLET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREMOG.

Chicago telefon 50 N. W. telefon 215

THE CAPITOL BAR

G. Svetlicich, Prop.

405 CASS ST., JOLIET, ILL.

Edina slovenska-hrvatska gostilna v osredju mesta.

Kadar se mudite na vogalu N. Chicago in Cass St. vstopite k nam za okrepčila vseh vrst.

DOBRODOŠLI!

Alpentinktura za moške in ženske lase od katere takoj prenehajo lasje odpadati in v šestih tednih krasni in gosti lasje popolnoma zrastejo in ne bodo odpadali niti osiveli. 1 flasa $2. — Ako želite imeti v 6ih mesecih krasne in goste brke in brado, rabite takoj Alpen Pomado, lonček $2. — Imate li sive lase? Rabite takoj Wahčič Brusli tinkturo, od samo ene flaše postanejo lasje v 8ih dneh popolnoma naturni, kakoršne ste v mladosti imeli; 1 flaša $1.75. — Wahčič Fluid kateri odstrani reumatizem, trganje ali kostibol v rokah, nogah in križicah, popolnoma v 8ih dneh; flaša 2 dol. 50c. — Kurje oči ali bradovice na rokah ali nogah v 3 dneh popolnoma odstranim za samo 75 centov. Za potne noge rabite Kneipov prašek, pije pot, odstrani slabi duh in ozebline, ba ksa 75c. Elsa žauba zaceli vsako rano, opekline, bule, turove, grinte, kraste, lišaje v najkrajšem času, lonček $1, večji lonček $2. Ta žauba je velikega pomena za odrasle in otroke. V slučaju potrebe bi mogla imeti to žanbo vsaka družina v hiši. Če želite imeti čisto belo in mlado lice se umivajte z Wahčič "Tar Soap" (milo), odstrani prišče, solnčnate pege in drugo nečistost na obrazu, 3 kose za 75c. Kateri bi moja zdravila brez uspeha rabil mu jamčim za $5. Pri naročbi se priloži vsota v papirnatem denarju, če pa je menj kot dolar, se pa v znamkah po 2c v pismu pošlje. Za vse drugo pišite po cenik, katerega pošljem zastonj.

JACOB WAHČIČ

6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

Rojaki in rojakinje! Kadar imate kaj moške ali ženske obleke ali perila za očistiti in gladiti, ne pozabite na našo slovensko firmo —

WILL COUNTY CLEANERS AND DYERS

S. KODIAK, lastnik.

Office and Works, 302-304 Walnut St. Joliet, Illinois.

Chicago tel. 3131. N. W. tel. 814.

Pokličite nas po telefonu in naš avtomobil odpelje in pripelje obleko na vaš dom. Naše cene so zmerne in delo garantiramo.

Joliet Steam Dye House

Profesional Cleaners and Dyers

STRAKA & CO.

Office and Works, 642-644 Cass

Chicago Phone 4444, N. W. 483.

Oscar J. Stephen

Sobe 201 in 202 Barber Bldg.

JOLIET, ILLINOIS.

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi.

Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poškodbi.

Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim.

Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

J. C. Adler & Co.

priporoča rojakom svojo

Mesnica

Telefon 101. JOLIET, ILL.

JOHN STEFANICH

N. W. Phone 348

:.:Slovenska Gostilna:::

vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.

915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Zaupno zdravilo dela čudeže

Skoro že 30 let se Trinerjeva zdravila uspešno rabijo z največjim zaupanjem. A to tudi radi pravega vzroka, ker zaupnost izdelovatelja zasluži popolno zaupanje in čislanje od strani številnih odjemalcev. Malo povišanje cen je sedanja potreba, da se ohrani zanesljiva vsebina izdelkov. Branili smo se dolgo zoper draginjo na vseh številnih potrebščinah naših, a novi vojni davek nam je spodbil še zadnji steber in morali smo cene nekoliko povišati. Vsak prijatelj Trinerjevih lekov priznava brez ugovora, da v sedanjosti, ko moramo veliko več plačevati za potrebščine, in tudi lekarja stane stvar več, ni bilo mogoče draginji v okom priti. Zato pa bo vrednost Trinerjevih lekov povrnila odjemalcem vse kar več plačajo za nje.

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

torej ima tako zaupanje in vspeh med svetom, ker učini, da bol zgubi svoje stališče. Izmed vseh bolezni jih je devetdeset odstotkov povzročenih in spočetih v želodcu. Trinerjevo Zdravilno Grenko Vino očisti želodec in odstrani iz notranjščine drobovja vse nabrane nepotrebne in strupene snovi, ki so nekakšen brlog zlotvornih tvarin zavirajočih pravilno delovanje drobovja. Trinerjevi leki so prosti vsakoršne nepotrebne mešanice in vsebujejo le potrebne zdravilne grenke koreninice ter krasno žareče rudeče vino. V zadevi zabasanosti, neprebavnosti, glavobola, pol-glavobola, nervoznosti, navadne slaboče, kakor tudi v želodčnih neprilikah, ki rade nadlegujejo ženske ob premembi žitja ali rudarje in druge delavce, ko delajo in vdihavajo plin, če rabite ta lek, boste našli v njem neprecenljivo vrednost. Dobite je v vseh lekarnah.

TRINERJEV LINIMENT prodrere vselej v koren bolečine, zato pa je zlasti v slučaju protina, ali revmatizma, nevralgije, lumbago, otrpelosti gležnjev in drugih, najhitrejša in gotovo pomoč. Jako je dobro tudi v zadevah odrgnin in oteklin itd., tudi za drgnenje živcev in za mazanje po kopanju nog. Dobite je v vseh lekarnah.

Trinerjev Antiputrin je izvrstno in prav prijetno zdravilo za navadno rabo znotraj. Posebno za izpiranje grla in ust; istotako za čiščenje ran, izpuščajev in drugih kožnih otvorov. Dobi se v vseh lekarnah.

NAJNOVEJE NAGRADE SO DOBILA TRINERJEVA ZDRAVILA V MEDNARODNIH RAZSTAVAH: GOLD MEDAL—SAN FRANCISCO 1915, GRAND PRIX—PANAMA 1916.

JOSEPH TRINER,

Manufacturing Chemists

1333-1343 South Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Jacob Mejak
KROJAČ
205 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

JOSIP KLEPEC
Javni Notar z 10 let. skušnjo
izdeluje vse pravno in postavnoveljavne listine za vse slučaje. Če vam kdo plačo garnišira; Ako imate odkoga v drugem mestu plačo za tirjati; če hočete svojo plačo prepustiti; če potrebujete otrok certifikat za delo; če imate kako drugo stvar za urediti tukaj ali v stari domovini obrnite se na mene 1006 N. Chicago St., Joliet, Ill

Slovenian Liquor Co.
1115-17- Chicago St.
JOLIET, ILL.
GLAVNICA $50,000.00.
Ustan. in inkorp. leta 1910

Družba naznanja rojakom, da ima veliko zalogo izvrstnih vin, žganja in drugih pijač, koje prodaje na debelo.
Rojakom se priporoča za obila naročila.
Pišite po cenik v domačem jeziku, ali pa po našega potovalnega zastopnika. Naš potovalni zastopnik je: Frank Završnik.
Naše geslo: Dobra postrežba; vaše pa bodi: Svoj k svojmu!

Illirija Grenčica v steklenicah in Barega Zdravilno Grenko Vino

SLAVNOZNANI
SLOVENSKI POP
proti žeji - najbolje sredstvo.
Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIVO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.
Joliet Slovenic Bottling Co.
913 N. Scott St. Joliet, Ill
Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

Mestna Hranilnica Ljubljanska
Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.
NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA!
Koncem leta 1915 je imela vlog.....K 48,500,000.—
Rezervnega zaklada .....K 1,330,000.—
Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po
4½ %
brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade.
Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.
Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5¼ odstotkov, izven Kranjske pa proti 5½ odstotkov obrestim in proti najmanj tričetrt odstotkov odplačevanju na dolg.

LJUDSKA BANKA

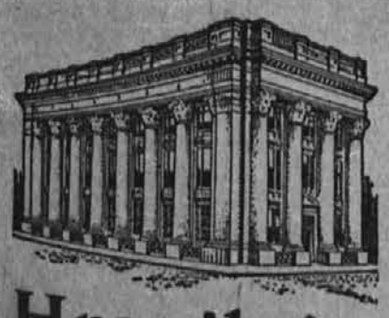

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu
Hranilnica Vlade Zd. Držav, Poštne Hranilnice in Države Illinois.
Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložen denar. Pod vladno kontrolo.
3% obresti od vlog. Začnite vlogo z $1
First National Bank
PREMOŽENJE NAD $4,500,000.00

MALI VITEZ.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

Melehoviča izpreleti ob teh besedah zdajci senca groze po licu.

"Poznam ga!" reče.

"Čitaj!" reče mali vitez in mu ponudi pismo, ki so ga našli pri Lipku.

Melehovič jame čitati, toda preden ga dovrši, se mu že vrne mir na lice.

"Čakam povelja!" reče, vračaje pipismo.

"Kako dolgo že kujete izdajstvo in kakšne tovariše imate tukaj v Hreptovu?"

"Torej sem obdolžen izdajstva?"

"Odgovarjajte ter ne vprašujte!" reče mali vitez grozeče.

"Torej odgovarjam takole: Na izdajstvo ne mislim, tovarišev nisem imel, ako pa sem jih imel, so bili taki, kakršnih vi ne boste sodili."

Ko vojaki to zaslišijo, jamejo škripati z zobmi, in takoj se oglasi nekoliko grozečih glasov:

"Pokorneje, pasji sin, pokorneje! Pred boljšimi stojiš, nego si sam!"

Melehovič jih premeri s pogledom, v katerem se je zrcalilo hladno sovraštvo.

"Vem, kaj sem dolžan gospodu poveljniku kot svojemu predstojniku," odgovori in se novič prikloni Volodijevskemu, "vem, da sem manj vreden nego vi, gospodje, zato pa tudi ne iščem vaše družbe. Vaša milost (ob tem se zopet obrne k malemu vitezu) ste me vprašali po tovariših; pri svojem poslu imam dva, eden je gospod namestnik novograjskega podtočaja, Boguš, drugi pa je gospod veliki kraljevski hetman."

Zaslišavši te besede, so bili vsi zelo osupli. Za trenutek je vladala tišina, končno pa ga je vprašal Volodijevski:

"Kako to?"

"Tako," odgovori Melehovič, "da so sicer Kričinski, Moravski, Tvorovski, Aleksandrovič in drugi prestopili k ordi ter storili domovini mnogo zla, toda sreče v tej novi službi niso našli. Morda se jim je tudi zbudila vest; dovolj je, da jim je zoprno ime izdajalec. Hetmanu je to dobro znano, torej je naročil Bogušu in Mišiševskemu, naj provzročita njih vrnitev pod prapore v ljudovladi. Gospod Boguš je oddal to naročilo meni ter mi ukazal, naj se dogovorim s Kričinskim. V stanovanju imam pisma Boguševa, ki jih lahko pokažem; verjeli jim boste, vaša milost, rajši nego meni."

"Pojdite z gospodom Snitkom ponja in prinesite jih takoj."

Melehovič odide.

"Vrli gospodje," reče zdajci mali vitez, "s svojo naglo obsodbo smo storili temu vojaku veliko krivico. Ako ima pisma in govori resnico — mislim že, da je temu tako — tedaj je to mladenič, ne samo proslavljen z bojnimi čini, nego tudi ljubeč svojo domovino. Da, nagrado, ne pa krivične obsodbe bi moral dobiti za to. Za Boga, to bo treba skoro popraviti."

Vsi so molčali, ker niso vedeli, kaj reči. Zagloba je mižal ter se delal, kakor bi dremal.

Melehovič se vrne ter poda Volodijevskemu Boguševo pismo.

Mali vitez jame čitati:

"Od vseh strani čujem, da nimam nikogar sposobnejšega za tako uslugo, a to spričo one ljubezni, ki jo goje do tebe. Gospod hetman jim je pripravljen odpustiti ter vzame tudi oprostilo ljudovladino nase. S Kričinskim se pogodi kar najhitreje in mu po zanesljivih ljudeh obljubi nagrado. Tajnost pa skrbno čuvaj, zakaj, za Boga, vse bi pogubil. Volodijevskemu že smeš zaupati to tajnost, zakaj on je tvoj predstojnik in ti lahko olajša marsikaj. Dela in skrbi ne hrani; spominjaj se, da 'finis coronat opus', in bodi prepričan, da ti to ljubezen naša skupna mati nagradi z enako ljubeznijo."

"To je moja nagrada!" zahrumi mladi Tatar.

"Za Boga! Zakaj mi niste niti besedice črhnili o tem?" zakliče Volodijevski.

"Vaši milosti sem hotel povedati vse, toda nisem še utegnil, ker sem bolehal po oni nezgodi. Vpričo teh gospodov pa (pri tem se Melehovič obrne k dostojnikom) mi je bilo naročeno molčati. Blagovolite jim, milost, ponoviti to povelje, da ne pogubimo tam onih."

"Dokazi vaše kreposti so tako jasni, da bi jih mogel tajiti le še slepec," reče mali vitez. "Le nadaljujte svoje delo s Kričinskim. Nihče vas ne sme ovirati v tem, nego rajši vam hočemo pomagati; kot vrlemu plemiču vam na to podajam roko. Pridite nocoj k nam na večerjo."

Melehovič mu stisne podano desnico ter se mu tretjič prikloni. Iz kota dospo drugi častniki in reko:

"Nismo te poznali, toda sedaj ti ne odtegne roke nihče, kdor ljubi krepost.

Toda mladi Lipek se zdajci zravna in nagne glavo nazaj kakor grabežljiv ptič, ki hoče kljuvati.

"Pred boljšimi stojim," reče.

Nato odide iz sobe.

Po njegovem odhodu nastane hrup. "To ni nič čudnega," so dejali častniki med seboj; "zbuja se mu še srd zaradi tega suma, toda to ga mine. Moramo se vesti drugače proti njemu. Samozavest ima res plemenitaško. Gospod hetman je vedel, kaj dela. Čuda se gode, no, no!..."

Snitko je bil na tihem vesel, a naposled se le ni mogel premagati. Približa se Zaglobi, se skloni in reče:

"Dovolite, gospod, torej tudi ta volk ni izdajica."

"Ni izdajica?" odgovori Zagloba. "Izdajica je, samo pošten izdajalec je, ki ne izdaja nas, ampak ordo. Ne izgubljajte nadeje, gospod Snitko, vsak dan hočem moliti za vašo bistroumnost in morda se vas usmili sveti duh."

Barbka je bila zelo vesela, ko ji je Zagloba povedal vso stvar, ker je bila Melehoviču naklonjena in ga je pomilovala.

"Treba je," je dejala, "da se oba z Mihaelom odpraviva na prvo nevarno pot, zakaj tako mu najlaže izkaževa svoje zaupanje."

Toda mali vitez pogladi Barbko po rožnatem licu ter odgovori:

"O ti izmučena mušica, poznam te! Tebi ni toliko do Melehoviča, nego odriniti želiš na stepo in se udeležiti bitke. Toda iz tega ne bo nič."

Po teh besedah jo jame poljubljati na usta.

"Mulier insidiosa est!" reče Zagloba resno.

Melehovič je v tem sedel z onim Lipkom, ki je bil prinesel pismo, v svojem stanovanju ter se potihoma razgovarjal z njim. Sedela sta tako blizu drug drugega, da sta se skoro dotikala. Svetilnica iz ovčjega loja je brlela na mizi ter metala žolte žarke na Melehovičevo lice, ki je bilo navzlic vsej lepoti naravnost strašno. V njem se je zrcalila upornost, grozovitost in divja radost.

"Halim, čuj!" šepne Melehovič.

"Effendi!" odgovori poslanec.

"Povej Kričinskemu, da je pameten, zakaj v pismu ni bilo ničesar, kar bi me utegnilo pogubiti. Reci mu, da je pameten. Naj nikdar ne piše razločneje. Oni mi bodo odslej zaupali še bolj ... vsi! Sam hetman, Boguš, Mišiševski, tukajšnji poveljnik — vsi! Ali čuješ? Kuga naj jih zaduši!"

"Čujem, effendi."

"Toda najprej moram priti v Raškov in potem se vrnem semkaj."

"Effendi, mladi Novoveški te pozna."

"Ne pozna me. Videl me je že pod Kalnikom, pod Braclavom, a ni me spoznal. Gledal me je, ježil obrvi, toda ni me spoznal. Imel je petnajst let, ko je zbežal z doma. Osemkrat je že od tedaj sneg pokril stepe. Izpremenil se. Stari bi me spoznal, toda ta mladič me ne pozna... Iz Raškova ti pošljem poročilo... Naj bo Kričinski pripravljen in naj bo tu blizu. S Perkalubo morate takisto biti sporazumljeni. V Jambolu je tudi naš prapor. Boguša naprosim, da mi pridobi od hetmana ukaz, naj se preselim tjakaj; zakaj odondot se utegnem laže pogajati s Kričinskim. Toda semkaj se moram vrniti... moram. Ne vem, kaj se vse pripeti, kako se vse zvrši... Ogenj me pali in ponoči beži spanec od mene... Ako ne bi bilo nje, bi bil umrl..."

"Blagoslovljene naj bodo njene roke..."

Melehoviču zadrhte ustnice. Skloni se še bolj k Lipku in mu šepne kakor v vročnici:

"Halim, blagoslovljene naj bodo njene roke, blagoslovljena glava, blagoslovljena zemlja, po kateri hodi, ali čuješ, Halim! Povej jim tam, da sem že zdrav — z njeno pomočjo."

V.

Duhovnik Kaminski, v mladih letih vojak in plemič velike samozavesti, je sedel v Ušici ter prenavljal župnijo. Toda cerkev je bila podrta, in župljanov ni bilo, zato je ta pastir brez ovac često zahajal v Hreptov ter ostajal ondi po cele tedne in vodil viteštvo k pobožnemu življenju.

Pozorno je poslušal pripovedovanje gospoda Mušalskega, in dejal potem nekoliko večerov pozneje:

"Vedno sem rad poslušal takšna pripovedovanja, v katerih se žalostni dogodki srečno končavajo. Saj veste: Kogar brani božja roka, tega tudi otme iz stiske in ga bodisi celo s Krima pospremi pod mirno domačo streho. Zato si zapomnite, gospodje, enkrat za vselej, da Bogu ni nič nemogoče, ako človek celo v najhujših trenutkih ne izgubi zaupanja vanj.

Evo, kaj se je zgodilo!

Gospod Mušalski je dosegel nagrado, ker se je v preprostega človeka zaljubil z bratovsko ljubeznijo. Zgled za to nam je dal Odrešenik, ki je bil potomec kraljeve krvi, vendar pa je ljubil prostake, mnoge izmed njih imenoval apostole ter jih pomagal povišati, tako da imajo sedaj v nebeškem senatu svoj sedaj.

Toda kaj drugega je zasebna ljubezen, in zopet kaj drugega je splošna ljubezen, naroda do naroda, katero ljubezen je naš Gospod in Odrešenik gojil enako marljivo. Toda kje je ta ljubezen? Kamorkoli se človek ozira po svetu, povsod nahaja v srcih trdovratnost, kakor bi ljudje slušali zapovedi zlodejeve, ne pa božjih."

"Vrli moj gospod," odgovori Zagloba, "težavno nas je prepričati, da bi morali ljubiti Turka, Tatarja ali druge barbare, ker jih mora celo Bog sam prezirati."

"Do tega vas ne nagovarjam, nego trdim samo to, da smo se otroci iste matere dolžni ljubiti; namesto tega pa od vstaje Hmelnickega, ali že trideset let, ne neha teči kri po teh krajinah."

"A kdo je temu kriv?"

"Kdor to prvi prizna, temu odpusti Bog prvemu."

"Vi, častiti gospod, nosite sedaj duhovniško obleko, toda v mladosti ste pobijali vstaše — kakor smo slišali..."

"Pobijal sem jih, ker sem jih moral kot vojak, in to ni moj greh. Ali to je greh, da sem jih sovražil kot kugo. Imel sem svojo zasebno mnenje, o katerem pa ne mislim govoriti, zakaj to pripada starim časom in te rane so se že zacelile. Samo tega se kesam, da sem storil več, nego je bila moja dolžnost. Zapovedoval sem stotniji vojakov izpod prapora Nevodovskega in pogostoma sem šel z njimi požigat, sekat in obešat vstaše... Saj veste, gospodje, kakšni časi so bili. Požigali in pobijali so ljudi Tatarji, pozvani Hmelnickemu na pomoč; požigali in pobijali smo jih tudi mi. Kazaki so tudi puščali za seboj samo zemljo in vodo ter učinjali še hujše okrutnosti nego mi. Nič ni strašnejšega, nego je domača vojna. Kakšni časi so bili, ne more povedati nihče; dovolj je, če povem, da smo bili bolj podobni steklim psom nego ljudem... Nekoč dobimo poročilo, da lopovi oblegajo gospoda Ruseckega v njegovi trdnjavici. Pa me pošljejo z mojimi ljudmi oblegancem na pomoč. Prišel sem prepozno. Trdnjava je bila že porušena do tal. Vendar pa sem napadel pijane lopove ter jih dokaj pobil. Samo nekateri so se poskrili v žitu; te sem zapovedal žive ujeti, da jih obesim drugim za svarilo. Toda kje? Lažje je bilo zapovedati, nego izvršiti povelje; v vsej vasi ni bilo ostalo niti eno drevo, celo hruške, stoječe na samoti, so bile posekane. Nismo utegnili postavljati vešal — lesa pa v tem kraju tudi ni bilo blizu. Kaj mi je bilo storiti? Vzel sem svoje jetnike in odšel. Saj se vendar dobi kje kak košat hrast. Grem eno miljo, dve milji, samo stepa in stepa, da bi bil lahko kroglo potočil po njej. Naposled najdemo sled nekake vasi, bilo je to zvečer, a jaz gledam ter ugledam tuintam kupček oglja in siv pepel, a drugega nič! Na majhnem griču je bil vendarle ostal nepoškodovan velik hrastov križ, postavljen šele pred kratkim časom, zakaj les še ni bil počrnel, nego se je svetil v večerni zarji, kakor bi bil iz ognja. Kristus je bil na njem vrezan iz kositra, toda naslikan tako dobro, da je spoznal človek šele od strani, da ne visi pravo telo na njem. Lice je imel spredaj tako živo, od bolečin samo nekoliko obledelo, na glavi trnjevo krono in oči dvignjene proti nebu, polno velike žalosti in tožnosti. Ko torej ugledam križ, mi šine v glavo misel: 'Evo stolp, drugega ni!' Toda takoj se prestrašim. 'V imenu Očeta in Sina! Na križ jih ne bom obešal!' Vendar pa sem si mislil, da potolažim oči Kristusove, ako dam pred njim vzeti glavo onim, ki so prelili toliko nedolžne krvi. Torej rečem: 'Mili Gospod, naj se Ti zdi, da so to oni židje, ko so Te pribili na križ, zakaj ti niso boljši, nego so bili oni.' Nato jih zapovem po vrsti odgnati na grič in jih ondi obglaviti. Bili so med njimi sivolasi starčki in mladi dečki. Prvi, ki so ga prignali je dejal: 'Na muke tega Kristusa, usmili se me, gospod!' A jaz rečem: 'Obglavite ga!' Dragonec zamahne s sabljo in ga obglavi. Priženo drugega, a tudi ta reče: 'Zaradi tega Kristusa usmiljenega — usmili se me!' A jaz rečem zopet: 'Obglavi ga!' Tako se je zgodilo tudi s tretjim, četrtim, petim; vseh je bilo štirinajst in vsak me je prosil v imenu Kristusovem... Že je ugasnila večerna zarja, ko smo opravili svoj posel. Zapovedal sem položiti njih trupla okrog križa... Glupec! Mislil sem si, da s tem pogledom razveselim edinega Sina; oni so se še gibali, ta z rokami, ta z nogami, časih se je premetaval kdo izmed njih kakor riba, vzeta iz vode, toda le kratko je trajalo to. Preden smo odšli z griča, so že ležali mirno okoli križa.

Že se je popolnoma stemnilo, zato sem sklenil, tukaj prenočiti, dasi nismo imeli s čim kuriti. Bog je dal toplo noč, torej so moji vojaki polegli na tla, jaz pa sem šel molit pod križ Kristusov in se priporočat njegovi milosti. In mislil sem si, da tem hvaležneje sprejme mojo molitev, ker mi je ves dan minil v delu, v izvrševanju takih del, kakršna sem si štel v zaslugo.

(Dalje prih.)

Število zdravnikov.

Dr. Helme je izdal statistiko zdravnikov, kjer trdi, da je na vsem svetu 228,230 zdravnikov, a v sami Evropi jih je 162,330. Na Angleškem jih je 35,000, na Nemškem 22,500, v Rusiji 21,490, na Francoskem 20,350, v Italiji 18,250. Med vsemi mesti jih ima največ Bruselj 241 na 100,000 prebivalcev, a zelo malo jih ima Carigrad, 33 na 10,000 prebivalcev.

W. C. MOONEY
PRAVDNIK-ADVOKAT.
4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet
Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

JESENSKE IN ZIMSKE OBLEKE.
Čedne in moderne obleke za odrasle in mladino se dobe pri nas, kakor tudi delamo v popolno zadovoljstvo obleke po meri.
Velika zaloga najmodernejih klobukov in kap vseh velikosti.
Posebno velika zaloga trpežnih čevljev visokih in nizkih za moške, ženske in mladino.
Mi imamo najlepše srajce, kravate, kolare itd. Vse naše blago jamčimo ter povrnemo denar, ako ni v popolno zadovoljnost.
Z vsakim nakupom dajemo 4 odsto vredne znamke ali pa register tikete izvzemši na oblekah delanih po meri.
Vaši naklonjenosti se priporoča "Prva Slovanska Trgovina" na severni strani mesta.

Frank Juričič
1601 W. Chicago St. JOLIET, ILL.

National Studio
R. PAWLOSKI, lastnik.
Izdeluje najlepše slike in se priporoča rojakom in rojakinjam ob priliki ženitovanj. — Chicago telefon 3245.
Cor. N. Chicago an Jackson St., Joliet.

Zakaj bi drago plačali novo orodje?
Skoro Novo Second-Hand
orodje, posodje, pohištvo in razno blago dobite v dveh velikih prodajalnah Second-hand blaga.
Wetherell & Reid.
118 Jefefrson St., Chicago Phone 3472.
412-414 Cass St., Chicago Phone 3494.

Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v
MOJO GOSTILNO
kjer boste najbolje postreženi.
Fino pivo, najboljša vina in smodke.
Wm. Metzger
Ruby and Broadway JOLIET

ANTON ZABUKOVEC
BRICK YARD BUFFET
Slovenska gostilna
500 Moen Avenue. Rockdale, Ills,
Chicago telefon 3406.
Kadar se mudite v Rockdalu ste vabljeni, da posetite mojo dobro oskrbljeno gostilno, kjer dobite najboljše domače in importirane pijače.

ZA
Zavarovanje
proti požaru, mala in velika posojila pojdite k
A. SCHOENSTEDT & CO.
203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169
Joliet, Ill.

R. F. KOMPARE
SLOVENSKI PRAVNIK
ADVOKAT
V So. Chicago, Ills.:
Soba 218—9206 Commercial Ave.
Telefon: South Chicago 579.

Fine Obleke,
vrhne suknje in moško opravo najnovejše mode, najceneje.
John J. McCarthy
"Outfitter to Men"
119 N. Chicago St., Joliet, Ill.
PHONE 2762

SPOMINI NA SVETI VEČER.

To je bila trojica! Ne vem, ali so bili še kje trije tako sorodnega duha in tako jednakih nazorov, kakor mi trije: Ivan, Tone in moja malenkost, ko smo obiskovali visoke šole na Dunaju. Bili smo jedna duša, toda ne v jednem ali dveh, ampak v treh telesih. Lestvico nižjih in srednjih šol je preplezal vsak v drugem mestu. Ko smo pa prišli na višje šole v cesarsko mesto, sešli smo se prav po naključji pri neki gospodinji, ki nas je nastanila v podstrešni sobi, ali kakor je ona trdila zgoraj v prvem nadstropji svoje neprostorne hiše. Tukaj tedaj v tem podstrešnem "salonu" smo se kmalu in natančno spoznali ter tudi kmalu sklenili prijateljstvo, katero je pa postajalo od dne do dne trdnejše in prisrčnejše. Saj smo imeli prenašati iste nadloge in težave, učili smo se za isto mizo in po zimi prezebali v isti čumnati. Ker smo si bili v vsem jednaki, seveda, smo bili tudi vsi trije enako lahkomišljeni. V začetku meseca, ko je prinesel pismonoša vsakemu svojo nakaznico, ko je imel vsak več ali manj cvenka v žepu, tedaj se je nam dobro godilo. Živeli smo kakor grofje. Nobene veselice, nobenega zabavnega večera nismo zamudili. Razume se, da smo po takšnih potih denar kmalu zapravili in v sredini meseca navadno ni imel nobeden niti vinarja več v žepu. Tedaj pa so napočili za nas pravcati prazniki, ko smo doma sedeli in z žalostnimi in kislimi obrazi gledali prazne mošnje. No, pa še tudi takrat nismo izgubili dobre volje. Zbijali smo šale, drug druzega dražili in si na takov enostaven način preganjali dolgčas. Z vsakim dnevom smo se bolj tolažili, saj se je mesec nagibal zopet h koncu in z novim mesecem pride pa zopet pismonoša z nakaznicami in veselo življenje in uživanje se zopet začne.

Toda danes smo bili pa vsi trije nekako potrti. In kako tudi ne! Bil je sveti večer. Zunaj je mrzla burja zanašala snežine oblačke v obraz, ljudje so hiteli na ulicah, da pridejo čimpreje na gorko. Nam trem junakom pa je bilo vse enako, ali smo zunaj ali pa doma v podstrešnici. Mrzlo je bilo ravnotako v sobi, kakor zunaj; toliko smo bili na boljšem, da ni v sobi melo. Kak božični prizor! Ivan leži na postelji, zavit v svojo ogrnjačo; Tone je oblekel obe suknji, drugo vrh druge in sedi za mizo, z nogami bijoč ob tla; jaz pa sem stal pri mrzli peči, držeč roke v žepu in sem premišljeval srečne dni, ko se nam je godilo kakor Izraelcem v Egiptu pri polnih loncih mesa. — Grobna tišina je vladala v podstrešni sobici; le tu in tam se je začutil vzdih, ki se je temu ali onemu izvil iz prsi. Vsak se je domislil na dom in videl v duhu skrbno mamico in dobrega ateja, svoje vesele brate in srečne sestre, ki so bili zbrani pred božičnim drevescem in mičnimi jaslicami. —

Tu pretrga Ivan molk rekoč: "Vesta kaj, prijatelja, mi smo pa zares vsi trije pravi lahkomišljenci. Če le imamo par novcev v žepu, že pohitimo, da jih spravimo med svet!" Tovariša mu prikimata potrtim srcem. Nato opomni Tone: "Kako lepo bi se lahko danes zvečer zabavali v gorkih prostorih med veselo družbo, ako bi ne bili od očeta za božične praznike poslanih denarjev takoj pognali!" Seveda sem se tudi jaz popolnoma strinjal s prijateljema. Nato nadaljuje zopet Tone: "Prav se nam sedaj godi, ker smo oni desetak tako potratno rabili! Pa kako lepo mi je oče pisal: Tu ti pošljem nekaj za božični večer; kupi si kako ribo in gospodinja naj ti jo pripravi. Lahko si napraviš tudi majhno božično drevesce in piješ s svojima prijateljema kozarec vina, ter se pri takšni pošteni zabavi tudi nas kaj spomni. — No, spominjam se že svojih dragih doma, pa še kako močno; toda o ribi, o vinu, o božičnem drevescu, o pošteni zabavi ni ne duha ne sluha!" — Komaj je to izgovoril, zaslišijo se koraki po stopnjicah. Na trkanje se odzovemo kar hitro vsi trije radovedni, kdo prihaja. Vrata se odpro in v sobo stopi mož v črni, rudeče obrobljeni obleki, pokrit s cesarsko kapo, držeč v roki veliko mapo. Kakor bi nas pičila kača, skočimo vsi trije naenkrat k pismonoši. Šest rok se stegne na mah po listu, katerega jim pomoli poštni mož s smehljajem. Vsak bi bil rad prvi prebral. Tone je bil najbolj uren in veselo zakliče: "O dobri očka, o dobra mamica, poslala sta mi polno škatljo krapov! Oh, to bo pravo božično veselje!" —

Ker je bila pošta še odprta, smo bili kaj hitro vsi trije tam ter smo se prerivali med množico ljudij, da bi čim preje dobili škatljo s tako zaželjeno jedjo. Ko se nam je končno posrečilo dobiti jo v roke, hiteli smo veselo domov. Škatlja je bila precej poškodovana, kakor je to že navadno pri božičnih pošiljatvah ob ogromnem navalu različnih zavojev. — In zgodilo se nam je nekaj, kar bi nikdo ne mislil. Ko smo namreč šli ravno čez veliko ulico, spodrsne nenadoma Tonetu, ki je nosil dragoceno breme. Padel je po tleh, kakor je bil dolg in širok, škatlji je pa odletelo pri tej nesreči dno in zmrznjeni krapi so zdrčali tja po ulici s takim ropotom, kakor bi pehar orehov vrgel po tleh. Urno se pobere Tone in vsi trije pobiramo krape v polomljeno škatljo. Nekako hudo nam je bilo pri srcu, ko smo videli dar božji na nesnažnih uličnih tleh. Še huje nam je pa bilo, ko se je jela tropa radovednežev okrog nas zbirati in se krohotati. —

S podvojenimi koraki smo dospeli domov. Tone poseže prvi po krapih in nese k ustom. Pa kako je skremžil obraz, ko se je prepričal, da so krapi popolnoma zmrznjeni. Vrže ga jezno ob tla, da je odletel krap v zrak kakor žoga. Z žalostjo smo morali spoznati, da se nam je okusna večerja pokazila, katero smo tako težko pričakovali. Hitro smo zmetali krape na mizo in Ivan preišče škatljo, ako ni morda kakšno pismo v njej. In res, prikaže se belo pismo. Hitro ga obrne proti luči in gleda skozi njega, ako ni morebiti kakšen "cesarski metulj" notri, kateri bi v tem obupnem položaju prav prišel in izvrstno nadomestil zmrznjene krape in dobro večerjo. Toda žalibog, nič ni bilo zapaziti. Ko potem Tone pismo vzame, bere sledeče besede: "Dragi moj Tonček! Ravnokar je mati pripravila okusne krape; ker vemo, da jih ti posebno rad ješ, pošiljam ti jih za božični večer. Pozdravita te tvoj oče in mati." — Tonček milo pogleda po nama in žalostno vpraša: "Kaj naj pa zdaj jaz pišem domov, da mi ne bo treba lagati?" — "No, za to bom pa že jaz poskrbel, da ti ne bo treba laži pisati," mu odvrnem jaz.

Vsi trije začnemo sedaj preobračati svoje žepe, ako bi morda vendar ne bilo ostalo iz boljših časov še kaj notri. Kmalu se oglasi Ivan: "Hvala Bogu, dva cela solda imam!" "Jaz pa tri," pristavi Tone. Medtem sem se jaz še vedno tipal po žepih svoje suknje. Ves vesel zakričim: "Tu notri za tem robom je pa gotovo nekaj, ali dvajsetica ali pa gumba!" Hitro razparamo z nožem podvlako suknje in v naše veliko veselje se prikaže svitla dvajsetica. Jaz poberem urno vse trojno premoženje, vzamem klobuk in zbežim skozi vrata po stopnjicah. — Prijatelja pa sta nemirno čakala, da se povrnem. Kmalu sem bil nazaj. V sobo prinesem še rožo, ki je že celo leto stala posušena pred vratmi. Postavim jo na mizo, nataknem na njen vrh košček sveče, na vejice pa privežem tri smodke, ki pa, razumljivo, niso bile najboljše vrste; nadalje položim na mizo četrt hleba kruha in tri sardelce. Ivan in Tone pa sta se zraven smejala, četudi nista bila kaj posebno dobre volje. Nato skočim pred vrata in prinesem še veliko majolko vode in jo tudi postavim na mizo. Zdaj pa vzamem itak že zelo razdjano škatljo krapov, jo razkosam in zakurim peč. Tudi starega "zajca", ki je pomnil že veliko let pri isti gospodinji, je zadela bridka usoda: moral je v peč. Nato smo zmrznjene krape postavili na peč, da se otajajo, zraven pa smo greli tudi naša mrzla telesa. —

Po končanih "ceremonijah" smo se vsedli za mizo in prižgali svečico. Zavžili smo darove božje: ribice in kruh, nazadnje pa še krape, akoravno niso bili posebno dobri; vse skupaj smo pa zamakali s svežo vodo. Po tej borni božični večerji prinese Ivan iz svojega kovčega stare, zamazane kvarte in začeli smo igrati. Ker pa nismo imeli denarja, smo porezali vse gumbe od hlač, saj naramnic itak ni nobeden nosil. Potem si še vsak vzame svojo smodko z drevesca suhe rože, zapalimo, in bili smo nazadnje še prav židane volje. Igrali smo do pol dvanajstih; potem smo se podali v cerkev k polnočnici. Po slovesnem cerkvenem opravilu smo šli urnih korakov domov, ker je že vsak komaj čakal, da bi si ogrel v postelji mrzle ude.—Drugi dan, na sveti dan, je pisal Tone svojemu očetu sledeče pismo:

"Ljubi očka! Iskrena hvala Vam, da ste bili tako dobri in ste nam pripravili tako lep božični večer, kakor ga gotovo nikjer drugje niso imeli. Povabil sem, kakor ste mi pisali, svoja dva sošolca. V prijetni, zakurjeni sobici smo se zabavali izvrstno, kakor še nikoli popreje. Še clo božično drevesce smo imeli, na katerem so svitlo gorele svečice in se zibali po vejicah raznovrstni, a vendar zelo skromni darovi. Tudi sem kupil namesto ene ribe tri, da smo imeli vsak po eno, in tudi smodko je imel vsak. Primakali smo pa z izborno kapljico iz gospodinjinega soda. Tudi poslane krape smo povžili z največjo slastjo. Nazadnje smo še za kratek čas igrali, in sicer prav nedolžno, kar lahko spoznate iz tega, da ni nobeden nobenega vinarja zgubil. Moja dva tovariša se ne počutita danes posebno dobro; gotovo jima je škodila preobilna božična večerja, pa bodeta, kakor upam, kmalu zdrava, da se jima le enkrat želodca nekoliko izpraznetа! — Še enkrat se Vam prisrčno lepo zahvaljujem za poslano božično darilo, s katerim ste napravili toliko veselja in toliko zabave mojima prijateljema, Ivanu in Jožetu, posebno pa Vašemu prehvaležnemu sinu Tonetu."

ZA KRATEK ČAS.

S trga.

Ribničan prodaja žlice na trgu. Mimo pride prijatelj ter ga vpraša:

"Oče, kako gre kaj kupčija?"

"Kako? Tako kakor pri bolniku: Vsako uro eno žlico."

Nič ne dene.

Hribolazec: "Čujte, jutri bi rad vstal že zjutraj ob treh."

Hlapec: "To nič ne dene; pa položite napitnino na nočno omarico."

Zadnje besede.

Duhovnik se pripravlja za govor na grobu svojega sošolca, ki je bil ožen-njen. Zato praša nekega ožjega znanca sošolca, mu je li znano, katere so bile zadnje besede pokojnika, da bi mogoče nanje navezal svoj govor. "Predragi," odgovori nagovorjeni, pokojnikova žena je bila pri možu do zadnjega zdihljeja. Tedaj pa o kaki zadnji besedi moževi ne more biti govora."

Redka stvar—draga stvar.

Kmet postopaču: "Kaj, za vsako uro, ko cepite drva, hočete imeti dve kroni?"

Postopač: "Veste oče, jaz delam redkokdaj; a kadar delam, znam pa tudi računiti."

Pred sodiščem.

Sodnik: "Zakaj ste ustrelili srnjaka?"

Zatoženec: "Saj ga nisem mislil. Šel sem pravzaprav gobe brat, pa jih nisem nič dobil... in čisto prazen pa tudi nisem hotel domov. Zato sem pa ustrelil srnjaka, ki je prišel ravno mimo mene."

Mala trgovina.

"Vaš prijatelj je postal trgovec z lesom?"

"Da, toda le na drobno."

"Kako to?"

"Ker prodaja zobotrebce!"

V zadregi.

"Jaz ne vem, kaj bi dala kuharici za god!"

"Nekaj denarja ji daj."

"Ne, to bi me preveč stalo!"

Znal si je pomagati.

Stotnik je imel zelo nerodnega slugo. Vselej še mu je razlil polovico kave, ki jo je prinašal iz kavarne. Enkrat pa postavi Janez polno skledico na mizo, nič se ni razlila kava. Stotnik, vesel, mu nekaj stisne v roko.

"Kako si pa vendar naredil danes?" ga hitro vpraša.

"Veste, ko sem stopil iz kavarne, sem vzel polovico kave v usta, pred vrati sem jo pa zopet vlil v skledico...

Salomonova modrost.

Mož prinese ženi kilo mesa za kosilo. Opoldne mesa ni na mizo. Mož ženi ne verjame, ker ga je že večkrat varala, zato reče:

"Vjemi mačko in mi jo prinesi!"

To se zgodi.

Mož dene mačko na tehtnico in ta tehta ravno kilogram.

"To je tedaj eno kilo mesa — kje pa je sedaj mačka?"

V trgovini.

"Kak parfum hočete?"

"Onega, ki ima duh po bogastvu!"

Čudno.

Oče: "Moj Lojzelj je še v cvetu mladosti, pa je že tako zrel!"

Polkovnik: "Gospod adjutant, zakaj me pa niste spomnili, da je bil včeraj pogreb vpokojenega stotnika Koštrunoviča?"

Adjutant: "Oprostite, jaz sem pozabil..."

Polkovnik: "Pozabil, pozabil! Po vaši krivdi se nisem pogreba udeležil! Kaj si bo zdaj Koštrunovič o meni mislil!"

Ljubezniv soprog.

Soprog: "Kaj ne, ženka, tvoja toaleta že ni prav nič več moderna?"

Soproga: "Res je, sramujem se že v njej iti med ljudi."

Soprog: "Škoda, prav žal mi je, da moram po tem takem danes zvečer brez tebe iti na ples. Odpomoči se tako hitro ne da. Zabavaj se torej mej tem, kakor veš in znaš. Z Bogom!"

V lekarni.

Kmetič: "Gospod doktor, ono električno olje mi ni nič pomagalo; še sedaj imam plešasto glavo. — Pa ste mi pravili in trdili, da bi celo na loparju zrastli lasje, ako bi ga z onim oljem mazal."

Lekarnar: "I gotovo, če se z oljem po glavi mažete, ne morejo na loparju zrasti lasje."

Razloček.

Hlapca nekega hudega in sitnega gospodarja sta ljudje vprašali, kako se mu kaj godi pri njegovem novem gospodarju?

"Prav dobro," odgovori hlapec, "jaz in moj gospodar si vsakega jutra iztepava suknji, a samo s tem razločkom, da imam jaz pri iztepavanju svojo suknjo na sebi, a gospodarjeva visi na klinu."

Razžaljena.

"Mati, ali sem jaz res ravno taka kakor vi, ali je pa samo tista ženska, ki je to rekla samo hotela mene žaliti s tem?"

LOKALNI ZASTOPNIKI(ICE) "A. S."

Allegheny, Pa.: John Mravintz.
Aurora, Ill.:John Kočevar
Aurora, Minn.: John Klun.
Bradley, Ill.: Math Stefanich.
Bridgeport, O.: Pos. Hochevar.
Chicago, Ill.: Jos. Zupančič.
Calumet, Mich.: John Gosenca.
Cleveland, O.: Jos. Russ in Leop. Kušljan
Chisholm, Minn.: John Vesel.
Collinwood, O.: Louis Novak.
Denver, Colo.: George Pavlakovich.
Ely, Minn.: Jos. J. Peshel.
Enumclaw, Wash.: Jos. Malnerich.
Gilbert, Minn.: Angela Pregled.
Hibbing, Minn.: Frank Golob.
Houston, Pa.: John Pelhan.
Indianapolis, Ind.: Martin Česnik.
Iron Mountain, Mich.: Louis Berce.
Ironwood, Mich.: M. J. Mavrin.
Kansas City, Kans,.: Peter Majerle.
La Salle, Ill.: Anton Kastelo in Jakob Juvanich.
Lorain, O.: Jos. Perušek.
Lowell in Bisbee, Ariz.: John Gričer.
Millwaukee, Wis.: John Vodovnik.
Moon Run, Pa.: John Lustrik.
Newburg(Cleveland): John Lekan.
Ottawa, Ill.: Jos. Medic.
Peoria, Ill.: M. R. Papich.
Pittsburgh, Pa.: George Weselich.
Pueblo, Colo.: Mrs. Mary Buh.
Rock Springs, Wyo.: Leop. Poljanec.
Sheboygan, Wis.: Jakob Prestor.
So. Chicago, Ill.: Frank Gorentz.
Soudan, Minn.: John Loushin.
So. Omaha, Neb.: Frank Kompare.
Staunbaugh, Mich.: Aug. Gregorich.
Steelton, Pa.: A. M. Papich.
St. Joseph, Minn.: John Poglajen.
St. Louis, Mo.: John Mihelich.
Valley, Wash.: Miss Mary Torkar
Waukegan, Ill.: Matt. Ogrin.
Whitney, Pa.: John Salmich.
Youngstown, Pa.: John Jerman.

V onih naselbinah, kjer zdaj nimamo zastopnika, priporočamo, da se zglasi kdo izmed prijateljev našega lista, da mu zastopništvo poverimo. Želeli bi imeti zastopnika v vsaki slovenski naselbini.

Uprav. "A. S."

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113

Pristopite k največjemu slovenskemu podpornemu društvu.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE
(The Holy Family Society)
štev. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod, vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1917.

Predsednik.....George Stonich.
Podpredsednik.....Stephen Kukar.
Tajnik.....Jos. Klepec.
Zapisnikar.....John Barbich.
Blagajnik.....John Petric.
Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:
John N. Pasdertz, Joseph Težak, John Štublar.

To društvo sprejema rojake in rojakinje in sicer od 16. do 50. leta in izplačuje bolniške podpore $1.00 na vsaki delavni dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za $500.00 ali za $250.00 pri D. S. D. za malo mesečnino.

To društvo ima že nad $2,900.00 v bolniški blagajni in je do zdaj že izplačalo skupaj 3088.00 dolarjev bolniške podpore članom(icam). Kdor plača takoj ob pristopu $3.00, to je toliko, ko so plačali drugi člani zadnjih 6 mesecev, je deležen podpore v slučaju nezgode takoj po pristopu, drugače po 6 mesecih. Pristopnina je še prosta.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo ob 1. uri pop. v stari šoli.

Kdor želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se glasi pri katerem odborniku.

— Kadar hočete kaj kupiti, oglasite se v trgovinah, katere imajo svoje oglase v Amer. Slovencu.

Carl Schreiber

Chicago Phone 3496.

519 Marble St. :: Joliet, Illinois

SLOVENSKI BARVAR IN SLIKAR.

Barvam poslopja, znotraj in zunaj, ter opravljam vsak posel, ki spada v barvarskega obrta področje.

Obešam stenski papir.

ATLAS — ZASTONJ.

Še imamo nekoliko ročnih atlasov celega sveta, katere damo zastonj onim naročnikom, ki pošljejo $2.00 naročnine, če za atlas vprašajo.

Posebno v sedanjem času je jako priročno imeti tak atlas, ko se pojavljajo velezanimivosti po celem svetu.

Pošljite $2 za naročnino takoj, da dobite atlas zastonj predno zaloga poide.

UPRAVA AMER. SLOVENCA

ANTON STRAŽIŠNIK,
1219 Summit Street, Joliet, Illinois
Karpenter in Kontraktor.

Stavim in popravljam hiše in druga poslopja. Predno oddate kontrakt ali delo, vprašajte za moje cene. Vse delo jamčim.

Slovenske Gospodinje

so prepričane, da dobijo pri meni najboljše, najčistejše in najcenejše

meso, grocerije

IN KRANJSKE KLOBASE

istotako vse vrste drugo sveže in prekajeno meso ter vse druge predmete, ki spadajo v področje mesarske in groceriske obrti.

Priporočam svoje podjetje vsem v jakom, zlasti pa našim gospodinjam.

Spoštovanjem

John N. Pasdertz

Chicago tel. 2917.
Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras
Chi. Phone 376 N. W.
120 Jefferson St. JOLIET, Ill.

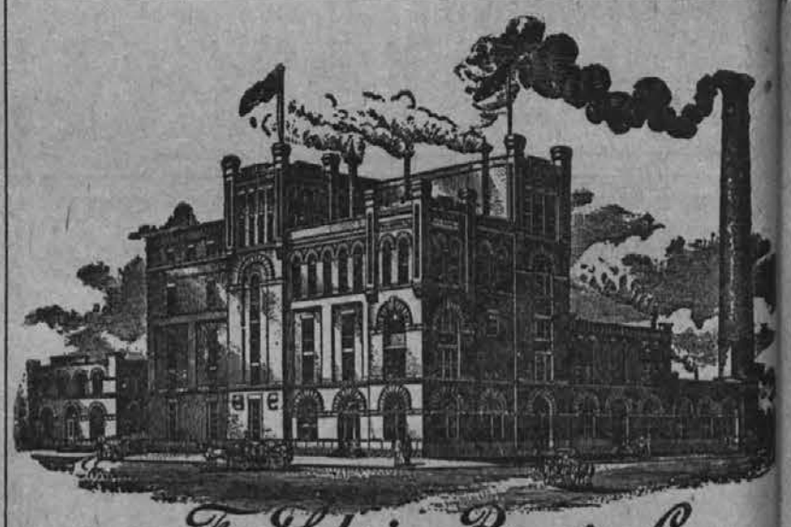

Fred Lehring Brewing Co
JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts.....Both Telephones 26.....JOLIET, ILLINOIS

Naročite zaboj steklenic
novega piva, ki se imenuje
EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405 S. Bluff St., Joliet, Ill.